

UJGOR

ORSZÁGOS PINCZÉRLAP.

Megjelenik minden hó 10-én és 25-én.

BEFELŐLŐ: ELŐFIZETÉSI ÁR: KÜLFÖLDÖN:
 Egész évre . . . 6 ft. — kr. Fél évre . . . 3 ft 80 kr.
 Fél évre . . . 3 ft. — kr. Fél évre . . . 3 ft 40 kr.
 Negyed évre . . 1 ft 50 kr. Negyed évre . . 1 ft 70 kr.

SZERKESZTŐ ÉS LAPTUDAJDOS.

FLOR GYÓZÓ.

Szerkesztőség és kiadóhivatal, hova a lap szellemi részét illető közlemények és előfizetési pénzek küldendők:

Polgár-utca 21. szám.

Hirdetések jutányos áron felvételnek ugyannál.

Az „Ujkor” t. közönségéhez!

Lapunk a magyar pinczérseg ujkorát hirdető „Ujkor”, az egyenes elvt, szabad szellemű s mindentől független szaklap az első fele végére ért.

Rövid kis idő ez, alig megemléstere méltó, csak hat hónap az egész.

És mégis ha tekintetbe vesszük az „Ujkor” e hat hónapban az nagy küzdelmekkel járt s fardagságokkal végzett munkáját; ha tekintetbe vesszük a célt, mely e hat hónapban nagy munkásságokon keresztül vezetett s a melynek megvalósulásáért az „Ujkor” ezeltől felelve megindult; ha tekintetbe vesszük az eredményeket és sikerüket, melyeket ez utóbbi illetve, elért: nem mondhatjuk el az „Ujkor”, hogy szaklap meg nem volt, mely így rövid időn át munkásságának annyi szép sikerét tudta felmutatni.

Az „Ujkor”, megindulásakor egy számké vezette: a pinczérseg jelen helyzetét romba dönteni, megsemmisíteni és helyébe újat teremteni.

Az „Ujkor” megindulásakor csak egy célt tűzött ki: — Az Országos Pinczér-Egyesület eszméje célját, a melynek megvalósulásával, a magyar pinczéri kar egy boldog létjövőben, melyet szabadság és szeretet sugároz körül, fogja magát látni és érezni.

Szabadság, létjövő s tekintély szerzése, volt erősen feltét és minden számké s törekvésünk lapunk megindulásakor. És van az most is, lesz is mindaddig, míg csak az eszmék s célok létesítése meg nem történt.

Hogy pedig mindig megtörténessen s hogy a küzdelmet mielőbb befejezhessük, az „Ujkor” előzött közönségét tiszteltetjesen felkérjük, hogy bennünk ezet nagy s nehéz munkában segítsen s lapunkat mint eddigi, úgy ezután is becses partfogással vegni szíveskedjen.

Az „Ujkor” előfizetési ára mind rendszeren:

Egész évre . . . 6. — ft.

Fél évre . . . 3. — ft.

Negyed évre . . . 1.50 ft.

A kiknek előfizetése lejárt, lapjukhoz postautalványt csatoltunk.

Az előfizetéseket megújítani s a pénzt mielőbb beküldni, tisztelettel kérjük.

Az „Ujkor” szerkesztőség.

Kibontakozás.

Mint legedás alak a sejtések ködéből kezd mindjában s jobban kibontakozni a magyar pinczérseg elterelő szelleme. Az obskúrusság, mely eddig azt a nyilvánosság elől láthatatlanságába rejté, a mindent úgy alkalmi törekvő kor követelő szavainak hatására enged és foszoloz. A momentum, melyben a fenyítéseskedé látszattok, mintegy nagyszerű s hatalmas megfogódással mindazon indikért nézet és vélemény nyilvánításoknak, a melyeknek származottai a pesszimista vagy

az indolens természetűek s nem kevés, de majdnem legtöbb esetben a lelki válságban szenvedők voltak.

A jelenségek, melyek az O. P. E. eszméje felvétele óta mind számos s meglepőbb fordulatokat idézve elő, — tüdőledek fel, demonstratív mód tanuszkodás és igazolták fel, benyenes annak egyszerűségét, hogy a tennék tényre valóban nem csupán a helyzet s körülmények függ, hanem az akaratból is. Mert ugyanis sokan voltak s vannak most is, kik így nagyobb horderejű intézmények — mint az O. P. E. is, — terv-célja kivétel s ezt illett többi djjárását az uralgó helyzet viszonyával hozták összefüggésbe, vetve azt okul a *szemléletesség*, illetve: lehetetlennek a tervük sikerülését az előírt mód és szabályok szerint. Persze, az így devalvált olvások az így esetekben kététféle s gyanus értelemmel bírnak. És pedig: Iltető a célba veti dolgok vagy ezek teremtő megismerése után mi eredményt sem tanúsít, mit a másik, ez utóbbit illetőleg, egyenesen *menakarovna-ságból* datolódik.

Az ilyen nem gyakorlati szempontok (elmerülései után igazí örömlinke szolgát és jól esik kelletkinek, a midőn oly dolgokat látunk történni, melyekhez hasonló emlékek meg nem tudnak felhőzni vagy mutatni a pinczérseg múltja életéből. De a mint az emlékek nem tud felmutatni, s a mult hullgat az így eseményekről, lesz tele annálkább a jövő s fognak ott ezek ismétlődni nem egyszerű s ketszer, hanem számtalanszor. A fő, hogy az első törekvő számké érvényesülését s vézezés sikerre az elhíven felt. Ez pedig minden reményt s várakozást tülhaladva fenyes és emlékeztetesen sikerült.

De legyen is emlékeztetés és irtások is meg emlékeztetőkben dícserezt méltó kártársaink azok nagy napnak estejét, a melyen — mint e tizen legelső *éltők* mutatták be a nagy nyilvánosság előtt a szűcsesi fűrdővendég közönségnek a *magyar pinczérári* és tettek tanúságát annak szellem elterelővágás és képepességre. Az anyagi sikeren kívül egy érteleben megbeszélhetetlen, az *érkörsz*, a mely az érdemlektől, fogja megteremni később s mindjárt a babérokra.

Miért van szó?

Semmi másról, mint hogy a számszói Ö. P. E. egy pinczér-függő — a kinek az O. P. E. folyton gondját kezezi — eszbe jutott egy műkedvelői előadást rendezni. Lehetőség, hogy ez tan már másoknak is eszbe jutott, de hat csak úgy egyedül minden más számké nélkül. Csupán csak gondolkozott arról. Am a mi ifjúnk nem ilyenformán gondolkozott. Neki első sorban is eszbe jutott a pinczérseg mai helyzete, a melyből kifolyólag az tekintély-számokban meg a társadalom legutóbbi sorában sem jön. Semmi, de a világon semmi erőlkösi tekintélye nincs! Műveltség? hat az meg úgy a hogy csak megjárni, habár ehhez mérten elég sajnálatos, hogy a

pinczérseg számkaján auli ipargyak üzöt, dacára az ő értelmelenségükről, azokon te tekintélyesség, mint más tekintetben is előbbre vannak. Hja, de hát ha nem törekszik t. pinczér karunk műveltségnek milipeni értékesítésére.

Eszbe jutott ezenkívül a helyzet, a sanynaru helyzet, a melyen jelen van a magyar pinczérkar s a melynek pillanatnyi képe van, eljutott azon szomorú meggyőződéshez, hogy bizony csak igaz is, hogy az így körülmények közt nem igen történhet sorsával. És mindezek után ismét eszbe jutott a létezésű Magyar Orsz. P. Egyesület, a melynek felállítású tulajdonképen is csak azért célozattik, hogy fenti bajok megszüntetésének, a pinczérsegnek jelen mint jó sorsáról legyen gondoskodni.

Hogy legyen neki szabadsága s joga . . . Szabadság, miután jelenleg az ügynőkök zsarnok hatalma alatt állnak, avval nem rendelkezik. Joga, mint minden közönségé cételi embernek, hogy majd az esetben, ha nyomos igazsága mellett egy-kezny szót lesz mertsz megkövetkazzatni, állásából e miatt azonnal nyakát ne törhessék. (Mert bizony ha jelenleg valakinek gormoba inzulást bármí mód s formában is visszaütésű, a gormoba vendég panaszára a pinczér az illetőből azonnal elbocsátatik.)

S míg ezen fűrdvő dolgok s többi hasonló sorsú, melyek érdekében alakult az O. P. E. elgondolkozott, jött eszbe, hogy a megakadályozása nevezé mi penzre is lenne szükség, mint lehetne a szükségletű költőseget mielőbb összehozni? És ekkor eljutott a műkedvelői előadás rendezés gondolatához. Igaz, hogy ez nem ment valami nagy könnyen, a mennyiben a pinczéréletben mindaddig nem volt ra eset, hogy azok ilyen fajta művészdolgoz rendezésében részt vehet volna. És mindennek dacára a hat var az akarat esakégyan megvan a legundolói műkedvelői előadás a legszebben sikerült. Sikerült meg pedig annyira, hogy a vendég közönségtől az előadást rendezők szintén erre egy más jöteklény ezélib kerültek fel.

Kelle-e emél gyönyörűbb s szebb siker?

De persze azok, kik egy világnak fájdmat hordozzák magukban, a kiknek kellett burtató szórakozások (mint folytonos napi kutyajátékok) mindennél előbb, kik a szep, jó és nemesség meg csak halvány fogalmával sem bírnak és akik bamba ostoba képpel bámulják azokat, kik ő helyettük s az ő érdékeikben fáradoznak, mindazonk az nem szep. Ezek előtt az ilyen dolgok csak semmi . . . Oh ti szégyény lelki betegek!

Hat meg mit szözlünk azokról a nagy szellemű győngyöskedőről, a kik kártársainknak ezen fenyes elv ért megváltást terveztek, meg akarták hársítani és pedig oly módon, hogy fonsókkal az élen, akarták s kapacitálatták is a *retkédek*, hogy a *pinczér művésze* *ábadáson* ne méltóztatának részt venni.

Lapunk mai száma tárgyhalmaz miatt

melyből így is kimaradtak: „Pinczér élet Londonban.” — Páncsovai közp. bizottság jegyzőkönyve s több magánban hirok.

két napot késélt.

Vajjon mit gondoltak művelt korunknak ezen oklanságai, hogy tudatlanságuk így nagy mértékben kimutatásáért meg fók rutok mondanai a művelt ieltözönség.

De sajnáljuk szívvel e szegényeket, a kiket Isten meg csak annyira sem áldott meg, hogy legalább csak egy kis suszter tisztesség s boldogság tudásával rendelkezhetnének.

Nem vagyunk még annyira előre dolgaikkal s tekintetbe véve még szakma terén a nagy hátramaradottságot is, nem tartjuk még elértéknek s időszerűnek a művészet egyes válfajaiat hosszab foglalkozni.

Ezt sem említiük meg most, ha e pártalan s nevezetes esemény elő nem adja magát, a melynek is megtörtéense alkalmával széles jeles kártársaink a nagy nyílvanosság előtt az ottani közönségnek bemutatták a magyar pinceszert s ezt az eddig semmiben nem vett pinceszert nevet bevitték a társadalomba . . .

Mi mindent el nem lehet ermi, ha *akurunk!*

Miután pedig már az első lépés, vagyis a szellemi sötétségből kibontakozás már megtörtént, a többi ezután következő dolgok — melyek társadalmi tekintély, közjó s létezeljaink érdekében lesznek téve — mivelése már sokkal könnyebb lesz.

A szép s nemes dolgok mivelésére fel tehát s csak bátran előd magyar Pinceszert!

F. Gy.

Szervezkedés és mozgalom.

Az O. P. E. elők. vezető bizottság f. hó 16-iki választmányi üléséből.

Országos mozgalmaink lelke s mozgalmi bizottságaink megszervező s teremtője Hegyháti Sándor vezértárnk f. hó 16-oln át egy 24 órái időzésre Szegedre érkezett. Miután a kettes ünnepnap vasárnap és Nagyboldogságnak napja miatt a kártársak jobbjára el voltak foglavlva, az elők. v. b. előnye csak a választmányi tagokat hitva egy, kiki a rendes gyűléshelyen, a Millenium kavaházban már d. u. 4 órára megjelentek. Kevevell ezután előnk az ülést megnyitván, üdvözölte az egybegyűlt v. tagokat s azokat a helyzet s fontosabb

ügy állásáról tájékozva, átadta a szót Hegyháti Sándor vezértárnknak. A pinceszérgy tve az O. P. E. ügyében annyit fardozott s naptarnított arczu, az igazi nemes ambíciókkal tett lelki férfi szavait — ki nem a saját lét vagy dicseréde, hanem az összeség érdeke kiavvásiért töt uton éjjelt és szenved megleget — mely figyelemmel, miközben meg-meg-csillamlottak a szemek, hallgató végig a választmány. Vezértárnk kiküldetéséről, mely állt az O. P. E. mozg. bizottság megszervezésére s az eszmét s célját illeleg minden pinceszérgy megismertetéséből, és jelentést töt továbbá az ügy körül szerzett tapasztalatok, a melyekből is mint mondi, azt a meggyőződést merítette, hogy a magyar pinceszérgy — keves kivétellel — megvérvén az O. P. E. eszméjét, az iránt nem csak pilanatyai felhevülés és lelkesedés adott kifejezést, hanem azonnali komoly megfontolások után ószinte ügybuzogással lantak hozzá a reájuk váró kötelek teljesítéséhez. . . (mit különben láthatunk is a rendes ügyvezetés, mint bekiöltött jegyzőkönyv-leírásból). Hegyháti S. vezértárnk, — kit jelenlétük lelkesült és meleg ovánókban, melyben az igazi baráti érzelme hangja is megnyilvánul, részesítettek — szavai befejezése után mozg. ügyeink fontőzójára, Tróth Endre ur a kiküldöttnék eddigi ozneten fardozása és élt sikeréért jegyzőkönyvi közönséget méltányozva, mit jelenlétük lelkes és egyhangulag fogadtak el.

A választmány, miután a heti tagsági díjak beszedésére vonatkozó egy pénzbeszedő feladvánása iránt tett határozatot, füztezőnek a mozg. bizottságokhoz kibocsátott ügyszabályzatra nézve tett jelentését, tudomásul vette s az előterjesztett további figyelmézkedésre nézve állapodott meg.

Bayer Gyula, szakosztályunk ezen érdekes tárgya s ügyeink ószinte híve s harczója, Szegedről eltravásza folytán az elők. vezető bizottságial viselt alelnöki tisztéről lemondott. Mely után is választmány az O. P. E. szabadtal mozg. bizottság meghívása folytán ügyünkben f. hó 22-én atrandulni minél több számban határozta el, melyről is értesíteni a szabadtal mozg. bizottságot jegyző bizatot

A választmányi ülés este fél hetket ért véget.

Az O. P. E. szabadtal mozg. bizottsága f. hó 22-én tartott értekezéstől.

Van-e még egy város, létezik-e még egy szerettet szép hazánkban, a hol a kártársi érzet úgy ki volna felelvő, a hol a kártársak közt az egymás iránti tisztélet s szeretet oly szépen lenne tanúsított az összetartásról, mint Szabadtal. Szinte elsádkozott volna egy idegen, nem a székhoz tartozó az a nagy segeg s egy szakmához tartozó emberen, a kiki f. hó 22-én éjjel 12 órákorra Pest város szélő értéremben együtt voltak.

Elesádkozott volna és nem merte volna hinni, hogy mindezek az ünnepeles megjelensé urak itt pinceszérgy. . . Mi Gróm is látni egy *lyi rabban inpodans összejövetel*, látni az összetartásnak szép bizonyítékát a baráti, a kártársi szeretet tanak, a ki oly sokszor sajnosan tudja és tapasztalja, hogy a pinceszérgy nagyobb része mily idegen s mily bizalmatlan, egymashoz.

Nem látszott itten idegenkedés, nem látszott itt a bizonyos *buta gőz s piffeszérgy* (mi annyit helyen rémürökdöl), az az egyik a másikat lenézés. Egyformának tekintette itt mindenki magát: az az óvadékos főpinceszérgy mint az éthorvá vagy kávéházi segegd-pincézert. A mi itten még-még nyilvánult, nem volt az más, mint az emberben az a legnemes: az emberi szeretet, az egymást tisztelés és becsülés érseze.

Dicséret, igazi dicséret, a szabadtal pinceszérgy karnak s azoknak, kik e szép s példás *összetartás*on mindig fardoztak és fardoznak.

Szegeden az elők. v. bizottság f. hó 16-iki választmányi ügyéből kifolyólag számszerint vagy 10-én határozta el magukat atrandulni a szabadtal mozg. bizottság kártársaink f. hó 22-iki összejövetelére. E szám azonban — miután 7-én előnk vezetése alatt a vonatról 1 perczel késtek le — csak háromra orsz. A három volt pedig: Tróth Endre, az orsz. mozg. ügyek fontőzójára, Flór Gyözö, lapunk szerkesztője és Nagy György, az elők. vezet. bizottság alprenámója, kiket az állomás fogadtak; Somogyi Antal előnk, Szezböld József alelnök, Boros Feri titkár, Garab József penztárnok és Pubinger József urak sajnálatul értesültek a véletlenségből otthon maradtakról, egyben azonban örömlékek

AZ UJKOR TÁRCZÁJA.

Csönd és nyugalom.

*Éjfélt az órá, aligán csönd engem,
Mint egy nagy új éjhez kezdésén,
Sötét az éj, kispárta ábrakom,
S az én sötétjéim nézem én,
A mi sötétjeim elcsúszni szemem,
A telken az éj, az éj közlő,
Nem tud pihenési! — Oly sötét az éj . . .
S az éjben csönd és nyugalom honol.*

*Nem tud pihenési telken, nem pihen:
Jár a halomra földgömb, mint egy jél balond,
A lény egy helyre ismét kezdésén át
Az éjtelket bevezet kezdésén át,
Mikor is éjhez azzal kezdésén
Az, halogató kezdésén én azt, hogy mitől:
S meg nem tartóhatom! — Oly sötét az éj . . .
S az éjben csönd és nyugalom honol.*

*Keresztül álom már egy éjtel,
Pályá meg aligán pálya engem!
Égy éjtel, Isten pítván ekké le már,
Hézag alatta ószir rajtuk . . .
Tetszemnek minden kis rajtuk nyom,
Szemem elét a füző füzőjél,
S meg nem halok meg! — Oly sötét az éj . . .
S az éjben csönd és nyugalom honol.*

*Ah s mi szép volna meghalni, mi szép,
Nem élni és nem szenvedni sáru,
Nem látni azt a ezüst szarokot,
— Sorson — ki hozzáim oly ról s ostobán,
A hal nem kőn folyton kezdésén,
Miköz most, és vánsz pihenési sáru,
Férek az éj — Oly sötét az éj . . .
S az éjben csönd és nyugalom honol.*

*De mit is vánszom: meghalni s miért?
Éh, nem lehet sz' nekem meg élni két!
Ha halogatom el nem érzésem,
A telken mely azzalból kelles fel,
Ez kell érzésem mely a halogatom,
Melykellet kezdésén telken füző füző,
S mit szállok az eszem! — Oly sötét az éj . . .
S az éjben csönd és nyugalom honol.*

*Oh mi nagy ostoba, képe rém, jézet!
Nemcsakom milliom, milliom emberék
Szeresetek! — Hal, de halogatom láll kell!
Csak éhül félek én és vettegek . . .
Tetszemnek egy jébe s azok éhül,
Melyre mely ha drágájára szem hajál:
Kik éhül, legyek, mint halogatom! . . .
Sötét éjben csönd s nyugalom honol.*

*Most boldog, hal! most minden éltanyom,
Ez az átkozott kép most vánsz jelen,
Csönd s némaórá én. És az emberék
Átkozás kezdésén vánsz füző sáru sáru.
Félek most a szeresetek, a majd
S a maggal, mely kezdésén a nyugalom rabol:
Mindkellet elcsúsz, mindkellet pihen!
Az éjben csönd és nyugalom honol.*

*Csak én vagyok fény a egy halálaludni,
A mely egy szomszéd háló füző ról,
S a dalt nem halja rajtam kezdésén,
Az egész város éhül kezdésén,
Ah, s halogatom halálk én, nem értésem
Hogy a halálaludni mit s mit dalt!
Ah, nem éhül meg ezt az emberék . . .
Az éjben csönd és nyugalom honol.*

Főráf. Gy.

1878.

A boszniai háború időkéből.
Ira: Schwartz Márton.

Most húsz esztendeje, a bécsies jellegű, kedves Sopronban állomásokunk. Augusztus havát számláljuk. Hadserégeink egy jó része már tavasz óta harczban állt a zord, sziklákkal borított Bosznia fanatikus, elszánt, hardvezett fölkelőivel. A soproni háziérez is ott volt már a küzdők sorában. Milyen éjtel szemmel néztük mi, akkor még fiatal katonák, mikor ezek felszerele, a városon átvonulva vasztra szálltak. Hész a chablon-szert! Kaszárnyákban — éh katona szinte óhajja a változást az egyhangyságban. Azt persze éhü, hevülő, tette vagy lelke meg, nem érti, hogy az a szakállas öreg baka, fillig éhü sapkában, kit kis gyermekét karján czeplő zökögő asszony kísérettel, hogy ez az ember milyen bizonyos lepeget a banda lelkesítő ütemére. Ott hagyva bizonytalansága családí tüzhelyét, szeretteit; egy neké egész közönyös czél érdekében. Sőt ahhoz sincs

adnak kifejezést, hogy Tóth Endre urat kör-
ribben üdvözölhetik.

Az értekezlet, mely éjjeli pont 12 óra-
kor vette kezdetét, Zechmeister F. és Pa-
vics Ignáz főpinczerekre kívül, kik nagy be-
tegségük által voltak megakadályozva, a szab-
adták összes pinczerei kar jelen volt. Az ér-
tekezleten volt ezenkívül Szilágyi J. hírlapíró,
a „Bácskai Hírlap” fomatársa, a kinek is a
pinczér ügyek iránti széles érdeklődésére e
helyt is hálás élmenszernek nyílva.

Előnk Somogyi Antal miután a jelen-
váltakat üdvözölte s azok figyelmét szor-
zakban hívta föl a mai értekezlet tárgyaira
vonatkozó, az őlést megnyitónak nyilvánlta,
mely után az O. P. E. elők v. bizottság
kibocsátott ügyszabályzat felolvasására Szilá-
gyi úr kérte fel, melynek befejeztével
előnk annak lényegé bővebb ismertetésére
nevezte az o. mozg. ügyek fővezetőjét kérte
fel. Tóth Endre úr, az országos mozg. ügyek
főintézőjének, ki is az elők, bizottság, szegedi
kartársak nevében üdvözölte a szabadkaiakat,
egy nagyobb szabású s szép beszédet tar-
tott, a melyből a következőket említhük ki.

Miután több megjegyzéseket tón a jelen-
legi pinczér-helyzetet illetőleg s annak főbb
okaira nevezte, ráter az O. P. E. eszméjére,
a melynek is megvalósításával lehetne a bajok
teljes megszüntetése. Különbön is pedig
ezt másimint, mint társadalmi úton tör-
ténhet, miután erre más mód egyáltalában
nem találottik. A mire nevezte egy-két esetet
elmondott saját tapasztalata, különösen me-
lyet annak idején szerzett, a mikor ő kapso-
latosan a szegedi nyugdíjtagy mozgalommal
a hazilag kezelt helyeszködők iradók felállítás-
ának fáradozott. Ez egyben akkor mint egy
szegedi köldökösze tagja jart fenn a helyg-
minőség kinek is előadván a mielőbbi jár-
munkára a jelen fennálló ügyekkel rendelke-
segből származó számtalan felmunkát figyelmük
visszacsékelte ismertette, bizonyítvány egyszere-
mint a szóbelileg előadottakat az ügynökök
előnk érdeke s rájuk vonatkozó levelek stb.
irattal. A miniszter, miután figyelmével hall-
gatta végig az előadót, mintegy megbátor-
gatólagan adott kifejezést a visszacséles
dolgok s az egyesek túlkapcsai fölött. De
miután nekik erre — nem visszacséles s szá-
rolás az ügynökösködé — hatóság engedé-

foglalnak, hogy mely sanyari megpróbáltat-
ásnak mennek ezek elbe. E nem is szóba az
üldözöket ezértele vesztelőiről, csak mikor
az ember az éhségől és famérgől kimerül-
tlen, a puská csövére támaszkodva alszik
el e könyves szemekkel gondol a kaszárnyá-
béli jó strózsákra és a mindnapos jó me-
leg menására. Így harszong örömet vissza-
csérelnek az otthonaradottakkal, a kik őket
anyira irgályok. De nem soká kellett vár-
nunk és részesei lehetünk mindezen kel-
lemességeknek.

Csendes éj borul a nagy kaszárnyára,
édes mély almodatnak lakói. Csak a kapu
alatt fel-alá járáló or és a századoszobában,
pislogó lámpás mellett reggeli jelentéseket
irgatók naposk vizsgálnak.

Egyszer csak megdöngöztik a kaput.
— Aufmachen! — kiáltja egy erős paranc-
só hang. Két perczelé később ébresztők
fújnak a kaszárnya udvarán. Az ezredes se-
gedlítésze futatja. De mi ez? Hisz most éj-
fél után egy óra. Minek most felkelni?
A másik pillanban azonban már jóformán
valamennyen tisztában voltak a zajjal.
Alighanem nagy dolgot készöl S a század
örömeitenek megjelölése igazolta felvé-
téseiket. — Legyenek! megynük Bosznába.
— E szavakkal lépett a szóhába. És meg
az éj folyamán megtrégnit a mozgósításra
vonatkozó első intézkedés.

Hosszu időre utolsó nyugodt éjszakánk
volt ez. Kilencz napig ugyan itt maradtunk
még, míg az indulásra teljesen elkészültünk;
a várakozásteljes, jövőbe nem pillantható

hük volt, ez ellen tevé, illetve az ügy sil-
rebb elintézésére nevé, más módot nem
talált alkalmasnak, mint a társadalmi úton
való alkotó megindítását s eljárásokat, melyből
is, mint más számos íly esetek, hol országos
jellegű bajok megszüntetéséről van szó, ki-
folyoghat csak is ezen mód ajánlható és he-
lyesülhető; vagyis: szervezkedni városonként
és egy testületé tömörüljön össze. Az ilyen-
képp alkotott *egyesült erővel* lehet csak aztán
a bajokat gyökerestől s teljesen kiirtani.

Szólv továbbá az elők v. bizottságtól a
mozg. bizottságokhoz kibocsátott ügyszabá-
lyzatokra vonatkozó a következőket jelenté:
Az elők v. bizottság kiszámította, hogy
az O. P. E. megalakítása mint a legelső sor-
ban is felállítású elhelyezők iradók költségeire
nevezte legalább is 5000 forint szükségesletik,
a melyre néve is állapítja meg a pinczerek
részesül heti 10 kr. s főnökök részesül heti 20
kr. hozzájárulást az alaphoz. Ezenkívül meg
a kávéház s vendéglőbe üdülésimás végett
járók mint kávészob, virágosok stb. hozzá-
nyom illeltek alá vonása, melyekhez hozzá-
nyom a pinczérsgy által saját körökben
rendezőző társas ünnepegy, mulatság, majlis
stb. jövedelmét, az összegre a legrovidebb
idő alatt össze van hozva. *Mert ill csak most
a legelső a pénz, és ugynak csak pénz.* Ha
pedig már a szükséges összeg megvan, azonnal
és gyorsan lehet látni a kivendeköltek
és megállítói az O. P. Egyesületét. Úgyneki
főintézője mielőtt szavalt bevezette volna,
a jelenváltakat az ügy komolyaságán illoz
szólta fel az ügyben tett s részével a ajánl-
tát tovább figyelembe és végül a szabadkai
kartársakot kik a közérdeklű ügyekben
mindig első helyen álltak felhívta, hogy
mint Szeged, álljanak ki is elők az ügyök
lélekben s akaratban legyenek egyek.

A telkesen megjelenté főintéző után
Szilágyi J. hírlapíró emelkedett föl s előtte
szólv szavalt kimutatta, szép, lendületes
beszédet tartott, a melynek végzetével a
következőt jelenté ki. — En a pinczérsgy-
helyzete s annak ügyes-bajos viszonyait annyira
nem ismerhetem, mint a ki ebben nőtt fel
s tanulta azt. De mint előtte szólv szavaból
kiveszi, a magyar pinczéri karnak nagyon is
szüksége van egy jó intézményre, a mely
őket minden tekintetben s eshetőségek ellen

igazolom elraboltá minden nyugalmunkat. Más-
nap megírta mindenki a maga módja szerint
hozzartatózóinak a nagy eseményt; elbus-
esztva sokan örökre öveiről.

Augusztus 29-én végre elhagytuk Sop-
ron lakosságának rokonszenves tartatése
tá a város, átán hagyva sok keserű női szót.
Másnap reggel szorozó kerülünk vár-
sáiba, Nagy-Kaniszra érkezünk. Dacára,
a koru reggelnek, a pályaházal várt bentin-
telt az egész város. A pályaudvar mellett
lévő kis ligetbe vezettek fennünket, a hol
már állt századonként sorakozva, a tartalékos
legénysek. Beosztottak őket közeink. És most
nagyobb volt számba egy-egy század, mint
eddig egy zászló. A ki nem látott meg
egy ilyen hadiütszámú ezredet, annak fog-
alma sincs, hogy mily imponáló sereg ez.
Hogy csak megközelítem a fogalmat, elég
megemlíteni, hogy ez négves sorokba elő-
tűnik elvonul, egy jó félórát vesz igénybe.
Alig állapodunk itt meg, jötték a százók,
rokonok és jóbarátok. Valaki neyem szó-
lított. Megfordulok, hát szegény jó anyám
állt előttem. O is előtt. Egy fia követte őt,
fejn egy nagy kosárral. Az anyai szeretet
adóját tartalmazta e kosár. Volt abban sok
minden jó. Hazai pogácsa, balatoni fogas
vajba süttve, gyönyörű badalonmálói szőlő
és sok egyéb, anyai, hogy egy hetig lett
volna mit enni. Mivel azonban magam nem
bírtam elfogyasztani s magammal a sok fel-
szerelésől nem vihettam, anyám pedig vissza-
vinni nem akarta, összehittam hát nehány
földit, olyat, kinek senki sem hozott semmit.

megvédeni fogja s a mely a társadalom
többi osztályai közé emeli föl. Erre nevezte
alkalmas, jóbált s üdvösöbet az O. P. E.-
nél alakítani nem lehet. A pinczérsgy rok-
onszenves hírlapíróit, Szilágyi J. urat a jelen-
lévők meleg és kelles ovációkban resze-
sítettek.

Előnk Somogyi Antal, miután a mult
évek jegyzékönyve felolvasottat és hitelesít-
tetet, a heti 2 kr. tagsági díj 10 kora fel-
emelésére nevezte szóllította fel az A. T. tag-
jait, mit azok egyhangulig el is fogadtak és
fizettek le nyomban a járandóságok Garab
J. pinczérosnak. *Ezúttal pedig következő az
értekezletnek egyik legfontosabbos pillanatja,
a mely fontosság tekintetében is felülmúlja
a többi. A szabadkai mozg. bizottság al-
nöke, Szebold József, — e régi jókatónia
a jó ügyöknek — az ügy mind előbbi ke-
sztesztülletére néve, a jelenleg fennálló ke-
sztesztülletnek egyenkénti igazolozatossá néven
egy rendkívül egyhívtől igazolozatossá néven
— indítványozni Szebold J. alelnök bizatol
meg. Ezen eszben, illetve az indítvány el-
fogadásáról mind kezdeményező, a szabadkai
pinczérsgygel a szegedire egyetemben fel
fogja szollítani a pinczérsgygeltek az Or-
szágos Pinczér-Egyesületét, mely gyorsabb meg-
alkothatására néve a csatlakozásra.*

— Mert itt most nem másról van szó,
mint az összes pinczérsgy legfőbb érdekei
megvédése, vagyis annak egy eltekérésese
ezel megvalósításáról, a melynek is megol-
dást szem előtt tartani most minden pin-
czérnek szent kötelessége. Különbön pedig
ennek gyors és azonnal kivétel első sorban
is — melyeknek is jelentésemre hasznat
egy pinczér szem igen szorozó — az egytel-
kesen kell elgátrgni s törekedni — arra — fe-
jezte be okos szavait Szebold J. s szük-
telintésséggé és képzettséggé egyik legelső
a magyar pinczér-karnak egyik legregőbb
tagja.

A mindenki által helyeselt indítvány
egyhangulag elfogadása után még lapunk
szerkesztője beszélt rövidöbben, megfestege
a jelen helyzetet, — melyen is különben már
a festék festék hátán van — melynek be-

Ezek segélyével aztán lassan elfogyott min-
den. Este öt órára volt jelzelve az indulás.
Ez ideig anyám egy percze sem tájított
mellemőt Ott sírdogált szegény egész nap.

Hej! de nehéz napom volt ez nekem!
Mig ide nem értünk, egész uton emel-
kedett hangulatban voltunk. Ama perczöl
azonban, melyben hozzátartozóimkal talál-
koztunk, ugyancsak lelomult lelkesültségünk.
Voltak ugyan közöink, kik jók mulattak egész
nap. Bort adott a város nagy nagy nádor-
balt, ilhatott mindenki annyit, a mennyi be-
leért. A banda; meg jatszott és így mi sem
hiányzott a jó kedvéhez.

Végre elérkezett a búcsuzási órája. —
Antreten! — hangzott minden oldalon. Né-
hány percznyi sürges-forgas és fidesz sorokba
állt az ezred. Meg egy butsu csók, egy kezzel
való üdvözlés és vége volt az értekezle-
desnek Komoly jelenetek következtek most.
Az ezredes karolt huz és imóhoz vezényelt.
A zene eljatszik egy melankolikus, a helyzet
fontosságúhoz illo dalt és megindul a fegy-
veres tömeg a közönség sűrű sorfala között,
a pályaudvar fele. Egy órával később már
tömegek vannak a 36 ember 60 felirattal vag-
gonok. És felhangzik a búcsuzó dal:

Vér meg lsten a gókoski kerék,

Mind álvót a legények elejt,

Maradt ittthon kéth-három nyomorult,

Ratok lánok még az ég is beborult.

Egyik kocsi adja a másinak, míg végre
valamennyi fujja. Az alatt állók pedig vá-
zognak.

(Folytatás következik)

fejeztél következett az elnök S. A. zárobeszéde, melyben ismételtén köszöntött fejezi ki a tagok oly szép számban megjelenését, mint a vendég szegedi kártársak elők. vezet. bizottság tagjainak, örömet nyilváníta egyuttal a szabadkai mozg. bizottság részéről üdvözlőt küldi a szegedi kártársaknak. Az igazán szép, hatásos szavak elhangzása után Tóth Endre főntözött tartott még egy érdekeltjes bucsu-beszédet, a melyben miután a szíves látás és vendégszeretett köszöntött nyilváníta, a szegedi kártársak elők. bizotts. nevében a szabadkai kártársakat egy legközelebbi alkalommal átjövetelet tiszteletteljesen meghívta.

Mely után is a tárgyszerkezést ki lévén merítve, az ülést elnök berekesztette.

A szabadkai kártársak az ülés beárasa után még közel egy óra hosszat voltak együtt, a legelőbb hangulatul elteleve az összes pinczesség ügye iránt.

Nagy-Zombor. Az O. P. F. nagy-zombori mozg. bizottság mint A. T. megalakulásáról.

Jegyzőkönyv. Felvetett 1898. f. hó 7-én az O. P. E. nagy-zombori mozg. bizotts. megalakulása alkalmával.

Jelen voltak: Katona István, Thüringer Antal, Nevora Ferenc, Lindenmayer János, Filöp Nándor, Hegedüs János, Oranics M., Nagy Antal, Kündics József, Berlekovics Antal, Schumacher Károly, Illés Gergely, Czeczner Andor, Vidákovits Károly, Gergely Ferencz, Korenlöki Vidákovits Károly jelölt-tett. Az A. T. rendszabály felolvasása után — melyet jelen voltak elfogadtak — kórelnök a mozg. b. tisztikárának megválasztását rendelte el. A megjelített választásból a következők kerültek ki: Elnök Nevora István, alelnök s. titkár Thüringer Antal, pénztárnok Lindenmayer János és ellenőr Berlekovics Antal.

Azt, T. megalakulása után nyomban határozattal emelte: 1. A. T. jelvények megrendelést; 2. az „Uj korra“ előfizetés gyűjtés; 3. az O. P. E. alapszabály tervezetből 13 példány megrendelést; 4. 1 jegyzőkönyv, 1 példány még egy eszenyűt beszerzést.

Több tárgy nem lévén, az A. T. tagjainak szép számban megjelenését köszöntött nyilváníta, az értekezletet berekesztette. F. I.

Miskolczi. Miskolcz lelkes hangulatban van. Az összes kártárs meghódolt az eszme nagysága előtt, eszelekre a jövő hét napjai vannak kitűzve. A legszebb siker várható.

Leles honfium üdvözlötték az eszme harcosainak, annak hői hivat: Horváth István, Boczogó József, Szívós Zsigán, Dani Ferencz, Stuglits Imre, Csákvári Ferencz. *Hehlyáti S. v. t.*

A „Londoni Magy. Pinczér Kör“ új tisztikara.

A Londoni M. P. K. legutóbbi üléséről a következőket írja tudósítók:

A tömeges változások, illetve Körtünk tisztikárának üzletváltozása és elutasítása folytán új választások megjelítése vált szükségessé, mely is f. hó 16-án a következőképen történt:

Körtünk fíradhatatlan s ügybuzgó elnöke, Frensz Ede az ülésen, miután megköszönte az eddig behelyezett bizalmat, sajnálatlalt hozta tudomására az egybegyűlt tagoknak, hogy elutasítja kényserzti az állásáról lemondásra. Mely hasonló okoknál fogva nyugottak be lemondásukat Kappel Henrik titkár és Tachler Gy. pénztárnok is. Mely után az új választás a következőképen történt:

Elnöknek választott Scharf Károly, titkárnak Kiss István, pénztárnok Vizmáthy Béla. Továbbá választmányi tagok lettek: Kommer János, Halasz Győző, Tachler Gyula és Haasz Ignác. Ennek megtörténte után

elnök, Scharf Károly, megköszönte a belé helyezett bizalmat és szép lendülettel beszédben méltatta a volt tisztikárnak nem, használható működését s el nem évülő érdemeit, melyre kötelezte magát és szavaiban, hogy töle kitelhetőleg ő is csak azon fog igyekezni, hogy a Londoni M. P. K. tekintélyét minél magasabb fokra emelje és felvirágoztassa annak érdekében. Mely után a kör a volt tisztikárnak fíradhatlan buzgalommal jegyzőkönyvi köszönetet szavazott egyhangulag.

Az O. P. E. érsekújvári mozgalmi bizotts. jegyzőkönyvi kivonata.

II.

Felvetett 1898. július hó 8-án éjjel 11 órakor a Krendi-féle sörccarnokban.

Elnök Janisch József üdvözlő az egybe-gyűltet és megköszöni a benne helyezett bizalmat, mint elnök megválasztását, majd rövid, de velős szavakkal ismerteté ügyünk fontosságát, kérve az A. T. tagjait buzgó kitartásra mindaddig, míg a nemes célt, melyre után oly régen sóvárogunk, teljes siker koronázza. (Az A. T. tagjai lelkesen megjelénéztek.)

Miután elnök felolvastatta az A. T. rendszabályait, melyet az A. T. módosítás nélkül elfogadván, elrendelte a következő, elintezésre váró tárgyakat:

Az O. P. E. alapszabályainak szétosztását. A jelvények megrendelést.

Az Ujkor-ra előfizetés gyűjtést.

Az összejeveltel helyiség megállapítását, mely tárgyak elintézés nyerve, Potonyi Lajos pénztárnok jelenti, hogy az Ujkor-ra előfizetők sorába még Grünbaum Rezső f. lépett. Egyéb elintézendő tárgy nem lévén, elnök az értekezletet 1 és fél órakor berekesztte.

III. Jegyzőkönyvi kivonat.

Felvetett 1898. július hó 16-án éjjel 11 órakor a Krendi-féle sörccarnokban.

Az A. T. tagjai csak nagyon kis számban jelentek meg, mely fölött elnök: J. J. sajnálkozásának adott kifejezést, s miután a jövő értekezlet idejét kitűzte, a nem indokolt elmaradásokat marasztalja, kijelentvén egyuttal, hogy a csekély számban megjelent tagokkal érdemleges tárgyalást nem tartván, az értekezletet bezártam nyikámija éjjel 12 órakor.

IV. Jegyzőkönyvi kivonat.

Felvetett 1898. július hó 24-én éjjel 12 órakor a Krendi-féle sörccarnokban.

Janisch J. elnök üdvözlő az A. T. egybe-gyűlt tagjait és köszöntött mondva azok szíves megjelenését. A mult értekezleten történt (16-án) elmaradásaiokó behatárolás után Weber Károly titkár jelölti Ördögfi János alelnök megbízásából ezen állásától való lemondást, Potonyi Lajos pénztárnok betegsége folytán ezen állásától való felmentést, továbbá titkár jelölt három új tag bejelését az A. T. körébe, nevezsint: Czuczor Lajos [p., Gervá-Alajos és Mládi Péter éth.

A jelentéseket elnök J. J. tudomásul veszi és hosszabb eszmecsere után új választást tűz ki. A megjelített választás eredménye a következők:

Elnöknek egyhangulag megválasztott ujra Janisch József, alelnök lett Brunner Pál [p., titkár Weber Károly [p., pénztárnok Czuczor Lajos [p., ellenőr Lázár József éth.

A rendes és alapító tagok névsora a következők: Ördögfi J. [p., Grünbaum D. [p., Kvássy Sámor [p., Novotny József, Vince Mihály, Gervá Alajos, Mládi Péter éth. Minden egyes tag alapítványi értelmében 40 fill. fizetett az A. T. pénztárába.

A jövő értekezlet megtartása augusztus 5-ére, a Labota-féle vendéglőben lett elhatározva. Több tárgy nem lévén, elnök az értekezletet berekesztte éjjel 2 órakor.

V. Jegyzőkönyvi kivonat.

Felvetett 1898. augusztus hó 5-én éjjel 12 és fél órakor a Labota-féle vendéglőben. Jelen voltak a tisztikár részéről Brunner Pál alelnök, Weber Károly titkár és Lázár János ellenőr.

Elnök nem lévén jelen, Brunner Pál alelnök megnyitván az értekezletet a következők indítványával:

Tekintettel arra, hogy a tiszt. kártárs unak majdnem kivétel nélkül a szíri időny miatt, mely aug. végéig tart, egész éjfélt utániig el vannak foglalva az üzletekben, a jövő összejeveltel sejt nem elejten tartassuk meg, mely indítvány az A. T. tagjai egyhangulag elfogadván, alelnök az értekezletet éjfélt után 1 és fél órakor bezárja.

Weber Károly,
titkár.

Janisch József,
elnök.

Az O. P. E. alakítási költségei.

Kül és pártoló tagok.

A szilácsi furdóközönség figyelmét e hó elején nagy plakátok költötték le, a melyek előre hirdetői voltak egy jötekönyvezélt működési előadásnak.

Hát e meg mi a csoda? Gondolhatta az a nagy közönség.

Pinczerek és műkedvelői előadás! Ilyes valamit még soha ez életben nem hallottak — Vajjon mi törtött ezekhez a pinczerekhez? Csak tán bizony nem akarnak a művelt emberek sorába állni?

De aztán olvashatták a következő színelőadást hirdető plakát-színlapokat:

Jötekönyvezélt műkedvelői előadás.

Szilácsi furdón a nyári színielőadások, 1898. évi augusztus hó 15-én

DANKÖSZY EDE nagyvendéglőjének pinczérei

az alakulandó „Magyar Orsz. Pinczér-Egyesület“ javára tánczyelgálonmal egybekötött előadást rendeznek, mely alkalommal előadatik a

Méltóságos eszmia.

Népszámu 3 félé, író: Rónaszéki, sugó (Skádl. Lajos.)

SZEMÉLYEK:

Váraljai Ervin gróf	Siposs Jenő
Hidvégy András, báró	Milkovits M.
Kedély Balázs, tisztartó	Schwartz Sz.
Mallier Matyas, esztimadia mester	Csoka Frigyes
Erszike, leánya	Rudics I. S. A.
Kis Jancsi, remekelt esztimadia legény	Kozma Szinder
Jutka róma, szolgáló	Lerner I. S. A.
Klár, szobalány	Lopod E. S. A.
Georges, gróf nas	Kocsis Lajos
A bíró	Domány R.
A kishíró	Schranz E.
A kantor	Holszik Mihály
1-80	Szabó János
2-ik polgár	Zechmeister I.
3-ik	Vizák Gusztáv.

Történi a gróf bíróknak egy kisfaluban, az I. és III. félé, a esztimadia lakásán, a II. félé, a gróf kastélyban. Az előadás és a táncmulatsága erősen belépő-jegy összesen 1 fr. — Felhívástétele köszöntött fogadták és hirdalgy nyugtatátnak. — Előadás után zenésbirtélt felváltva a kivárhá tánczerterembe. — Táncz kiravindul. — Az előadás kezdete fél 8 órakor. — Jegyek előre válthatt Dankoszy Ede ur étermében és este a pénztárnál.

A rendezés.

Hogy mi vezette ezen eszmére szilácsi kártársainkat, mint tudjuk, az O. P. Egyesület.

Hogy az eszme bátor megpendítője ki volt, megmondjuk — (a mint hogy ezt olvasónk közül sokan azonnal kitálalják, ha a színlapon a személyeket átűzik) — Siposs Jenő

Siposs Jenő, ki annak idején a nevezett pécsi mozg. bizottságok megalkotója s ki később Bpestben fíradott annyit a mozg. körök,

korosárok, több jogot formál magának ezen szakmából, mint a ki ezt már gyerekkora óta tanulta és szorgalmazta.

De nini, (akár csak Seiffensteiner Salomon módjára) mint egy híreltől ötkét fél előttem egy, a mult hóban itt Szegeden kezdődött s még be nem fejeződött história, a mely előbbi sorok ténylegesen mellett tölti be az igazoló állást. Ebből aztán t. i. a körvelezőkből a következésten levonását aközé bízom, a kik — mint fennebb is említve volt, nem csak hírből ismerik a vendéglős és pinczer szakmát.

A megtörtént eset pedig volna a következő:

Ezelőtt úgy egy hóval, a szegedi bor, sör és palinka kimerők helyeiseiben, a főkapitány bentlotta a kártyázást is.

— Kártya bormérésékben! . . . hát aztán ki hallotta ezt. — kérdezheti e szakmák embere. Igen, mert néki, mint szakképzett embernek, tudnia kell azt, hogy hol szokták és hol szabad kártyázni, hol érkezni, megszallani és kávézni.

De persze a szegedi korosárok, kik között nehezen van 10, kik vendéglős szak, illetve ennek a gyakorlatát a pinczerségben kezétek volna. (Pedig vannak vagy 340-en).

Ők tehát — s szerintünk jogosan — felhárulva a főkapitány kártya titálon rendeletén, a mely felhárulásokkal vagy két héig folytonosan kifejezést is adtak, egy általános intézményt azaz az inkompatibilitás ügyét, gondolták így.

Es csakugyan kezdtek elesen támadni a főkapitány (hírlapban) rendeletével együtt s ilyenintézi eljárását elneveztek önkényes és jogtalannak. Meg törvényellenesnek is.

Természetes, a főkapitány sem hagyta csak annyiba a maga igazságát. Egy hírlapi valaszban egyszer s mindenkorra világosan megmagyarázta azoknak, hogy az ipartörvény emyly es emyedik szakasza s pontja világosan kimondja, hogy korosmákbán bor, sör és palinka mérhető ki csak, de vendéglős kártya, valamint étellel is kiszólálni nem lehet.

Erre persze lapjuk által ismét csaptak egy nagy csepettet, hogy: az am, ni, még tán bizony azt is kívánja a főkapitány ur, hogy az a falusi paraszt is a Hotel Tiszta, meg az Európa éttermebe jármanak s hogy ez stb. miatt meg a bormérők csúsják be a korosmát, vagy tán menjenek koldulni! . . . Mert ezen rendelet után már csak az következhet, mondta a panaszos úrság. (Persze azt elfeledte nekik tanácsolni, hogy azon esetben fogjanak ismét a régi mesterségükhöz, vagy térjenek vissza a víz pályára).

Igy től s bíral el egy ily szakma ügye s kérdése felől egy azon szakmát teljesen nem ismerő lap, a mely által aztán meg a valódi szakismerettel bírókat felhárulásossal tölti, addig a nagy közönség — az arrai tekintettel — a felületes információkkal egyszerűen: félre van vezetve.

(Folytatása következik.)

A felsőbb hely.

(Valami a nyugdíj-igazgatóságról.)

Sehogy sem tetszik nekünk az a nyugdíj-egylet igazgatósága, vagy az igazgatása, vagy pedig az igazgatatlansága. Nem tudunk mi sehogy sem belyugodni abba, hogy űk csupán ezt az „igazgatóság” címet viseljék és azokat a teendőket, a miket nekik elvegezni kell vagy kellene, egyszerűen — mi ököl? — nem tudomságból tán — mellőzik. Mert mégis csak originalis, a mi egy kicsinyt igazgatás is az, — vagy önök nem tartják annak? — hogy egy országos nyugdíj-intézet csak a papírosan létezen. Mi azt nem ök hinni, hogy egy nyugdíj-intézetet másmiért szoktak alakítani.

De nehegy tán a t. nyugdíj-igazgatóság is — mint lapjuk — örökös személyeske-

déssel vadojlon bennük, előre is tudomásukra adjuk, hogy minket ezen kis közlemlény megírásakor nem személyeskedés vezet, hanem azon komoly és alapos önkaink, a melyről tán önök is bírnak egy kis tudomással. Ha nem bírnának, nagyon sajnálunk ezt.

A multkori számunkban megjelent „Nyugdíjügy”-re vonatkozóan, mivel sem illetjük meg önököt, miután ez meg csak most volt nem régen. De szólnak arról, a mi már régen volt s a melyre nézve intézkedés is történhetet volna már. Régebben ugyanis felkértük a nyugdíj-intézet igazgatóságát, hogy a nyugdíj-ügyre vonatkozó dolgokat, mint jegyzőkönyv stb., küldjék meg az összes szaklapoknak, hogy ez által az egész ország tudomást szerezhesen a nyugdíj-egylet létezéséről. Mi mindazon közlemlényeket így néz — mint ezt akkor meg is jegeztük — hoztuk volna lapunkban. Csupán csak az ügy érdekében. És a mint mi „Ujkor” nem kívánunk díjat ezért, úgy tudjuk határozottan, hogy a Budapestben megjelölő „Vendéglősök Lapja” is díjtalán közölte volna a közlemlendék. Vagy talán „Önöknek” az érdekében áll, hogy az intézet egy s különösen egy oly lapot díjazzon, cseppen, a mely által is lett eddig népszerűtlenné az a nyugdíj-egyletül? — Aztért, hogy az a nyugdíj igazg. jegyzőkönyvet közölje? Miféle czeremónia eljárás ez? . . .

Vagy talán szerződés köti a t. n. y. d. igazgatóságot ahhoz a népszerűtlenségi laphoz s ez ököl nem szabadulhatnak ugyemstól?

Kérjük ezt vagy a másikat valami utómódozó tudomásunkra juttatni. A miben ugyan ketelekedünk, hogy tudunkra adják. Am ez se baj. Mi világos tudatában vagyunk annak, hogy jóvá érben a nyugdíj-ügyben Nagyváradon kongresszus tartatik és azt is tudjuk, hogy fentit illeto ellenkező esetben mit kell tennünk. És mi a teendők végzésében nem szoktunk lusták lenni.

Eddig sorainkól a konzervencziák levonalásával mi már kész vagyunk, az aztán következökből azt levonni kérjük t. olvasóinkat.

Az O. P. E. előkészített vezető bizottságtól (Szeged) Hegyháti Sándor vezértitkár az O. P. E. mozg. bizottságtól megszervezésre lett kiküldve. Hegyháti v. talahabban Ujvédrekk jóakarólug s az ő tiszta ügyszere-tetéből kifolyólag egy levelet intézett a nyugdíj-igazgatósághoz, a melyben tudomására adja, hogy nagyon sok helyen még tudomással sem bírnak a nyugdíj-intézet létezéséről, a mi tekintetből sziveskedne az igazgatóság ily helyekre a nyugdíj. intézet alapszabályok vagy mozg. nyomatványfelekkel az O. P. E. gyestület megz. biz. mint Aszt. Társ. önköelhez fordulni, illetve öket megbízni a nyugdíj-ügy ismertetésével s az intézetbe tagok gyűléstétel.

Az igazgatóság kiküldött vezértitkárunk levelet megkapta s arra naiv gnyuvnál (míg a címér is „szegedi pinczer-egyleti titkár” irta) oly választ méltóztatott neki küldeni, a minőt egy partoskodó szennvedély s tapmatlanoktól el lehet várt, de egy komoly (?) intézet, komoly s megfontolható tudomással bíró nem.

A válasznak ugyanis értelme az, hogy ök, — már mint a nyugdíj. igazgatóság — azoknak a m. b. s. aszt. társaságot önköel-nek nem küldhetnek nyomatványokat, miután azok *felsőbb helyen* ninesenek jóváhagyva.

Kit s mit értenek ök ez által a felsőbb hely alatt? Melyik létségséget? Talán csak nem maguk magukat? . . . Vagy talán csak gnyuvnódi akartak? Kiguyonni az O. P. E. eszméjét s az annak létesítéséért fáradozó ügytörkövet?

T. igazgatóság! Ne méltóztatassanak gnyuvnódi, mert már önöknel a szak dolgok s ügyek ismerete, mint azok tommi tudásában is egy kicsinyt tekintélyesebb szak egyének

fejteztek ki azon véleményüket, hogy igenis ez, a miert mi most küldünk s fáradozunk, ez a létesítendő O. P. E. leszen majd az az alap, a melyre a nyugdíj-intézet egész bátran és bizton helyezkedhetik. Igen, ezt mondták.

Nagyon sajnálunk a méltó, hogy ép egy intézetnek igazgatósága nem tanulta keresztült azt a könyvet, a melyből megtudhatta volna, hogy egy folyó vagy patakának rendezése forrásra szokott lenni. Nem látták meg egy patakot s annak eredetét, forrását? . . . En láttam. Mert csak ebből lehet aztán arra következtetni, hogy a nyugdíj. igazgatóság fejébe nem fogamozott meg az a gondolat, hogy bizony azoknak a A. T.-nak valahol eredete is lehet ám! . . .

De azért, hogy fenti készakarom botlását némileg helyre hozza, általí sorainban bír az igazgatóság vezértitkárunkat, hogy az A. T. agilisabb tujaji névsorait tessék csak beküldeni az irodába. Már pedig az a vezértitkár ezeket nem igen küldheti be, miután neki sokkal más is nagyobb teendői vannak. A *felsőbb helyen elismert* nyugdíj. igazgatóság pedig nem szokott — persze itt tenni kellene — tudakozódni s érdeklődni olyan dolgok iránt, mi a szak-, vagyis a nyugdíj-ügyet is érintene, vagy lennének annak ezek hasznosító. Így tehát csak maradj minden a *régiben*.

Szükségességk tartottuk ezeket a nyilvánosságra hozni már csak azért, hogy azt a nyugdíj. igazgatóságot, — a mely az O. P. E. létesítési érdekében alakult mozg. bizottságokat csak *semmissé tartja* — hogy tehát azt a nyugdíj igazgatóságot a nyilvánosság előtt, a mely a világsnál világosabb dolgokat megérti nem képes, mi még annál is kisebbnek tartjuk.

Minden Tamás.

Előzetési felhívás.

Felkérjük teljes tisztelettel mindazokat, a kiknek előzetési lejár, hogy azt megújítani azonnal sziveskedjenek. — Továbbá pedig felkérjük azon t. előzetőinket, kik lakást és helyt változtatnak, hogy új címleiket volink haladéktalanul tudassák.

Az „Ujkor” előzetési ára:

Magyarországon:	Külföldön:
Egész évre . . . 6.— frt.	Egész évre . . . 6.80 frt.
Félévre . . . 3.—	Félévre . . . 3.40
Negyedévre . . . 1.50	Negyedévre . . . 1.70

Az „Ujkor” kiadóhivatala.

Kiknek előzetése lejár, lapunkhoz postautalványt mellékelünk.

Külföldiek.

Az O. P. E. alapszabály tervezete könyv alakban. Felkérjük a mozg. bizottság elnökeiét, valamint az O. P. E. ügyében minden vezer egyént, fűrdök és azon városokban, hogy meg mozg. biz. alakítsa ninc, hogy mindentüvé ily helyekre a kartársak létszámához képest az alapszabályok attunalmányozása s czélja teljes megismerése végett — a megrendelésre vonatkozó intézkedni sziveskedjenek.

A M. O. P. E. alapsz. könyvecskék I példányának ára 25 kr.

Egyesek, mint kisebb vastú vendéglőkben az ár beküldésé levél belyegekbén is eszközölhetik.

Az A. sz. könyvecskék lapunk szerkesztésé s kiadóhivatalában, mint mindentüvé, hol mozg. bizotts. s A. T. van, kapható.

Az „Ujkor” szerk., Szeged.

A mozg. bizottságok elnökeiégnek becses figyelmébe bocsátjuk, hogy az A. társasági jegyelmék megrendelését illetőleg tájékoztási szempontból forduljanak a szegedi m. b. elnöke, Raudovich Józsefhez. — Cím: „Ujkor.”

Dr. Soltz Ödön, a nyugdíjinezet fíradhatlan tevékenységű szorgalmu jogtáncososa f. hó 15-én pár óráit Szegeden töltött, mely időt arra adozta, hogy a szakügyekben vendég férfiak megfogadása sz azokkal a nyugdíj intézettel kapcsolatos ügyek, mint különösen a választmányi felállításáról értekezett. A jogtáncosok különösen helyezte az illető uraknak, hogy legközelebb, lehetőleg a választmányi megalkatás alkalmával ismét Szegedre fog járni.

Személyi hírek a helyültek. *Berger Károly,* a csejádi vasuti vendég főp. az O. P. E. elők. bizotts. külföldi Budapestre utazott; helyét a szolnoki Nemzeti Szálló volt iktató pinczé, Hufnes Pál foglalta el.

Polnack István ügybörgő szaktársunk Miskolcon hat hónap óta a Pestvárosi szálló főpinczére, ugyanott átvette a Korona-szálló főpinczéi állását.

Singer Ernő rég ismert jó hírnévű főpinczer szaktárs, f. hó 16-án foglalta el Kolozsvári a Budapest kavézhas főpinczéi állását.

Lóck Ferenc, Nagy-Becskereken a Kaszinó vendég főpinczére, ugyanott a Pörtye vendég főpinczéi állását foglalta el.

Szabó Sándor ügybörgő szaktársunk éthordó a lista nyert Orosházon az Alódi szállóban.

Csibik József, az O. P. E. ügye lelkes harcolója, f. hó 22-én hagyta el Vihnye fűrdő főp. állását és utazott Fümeba rokonainak meglátogatására, honnan is f. hó 28-án Kolozsvárra utazik, a hol a Magas kaszinó főp. állását veszi át, Kolozsvári szaktársunk tehát egy új és lelkes katonát nyertek! Üdvözlők!

Huaa József ügybörgő szaktárs Nagy-Szombaton Hager-féle nyugvendég főpinczéi állását foglalta el.

Samer Kálmán Nagyváradon a Rimacozy szálló főp. hosszabb időre szabadságot nyert és egészen helyettesítést vett Csatára utazott.

Hortvált István igaz ügybörgő kárts. a Szegedi P. A. T. volt kedvt. alnök, szeptember hó 1-én veszi át Nagy-Károlyban a Korona szálló főpinczéi állását.

Bergl József, a Szegeden is jól ismert nevű kárts. Miskolcon a Korona kavézhas főpinczéi állását vette át.

Kovács Ignác őszinte, ügybörgő szaktársunk Esztervározott.

Pandula János ügybörgő szaktársunk, a Szegedi P. A. T. volt vezg. végrehajtója, Miskolcon a Budapest város szállóban mint üzletvezető működik.

Kiss János, a Kisz-celli mög. bizotts. volt őszinte tagja s az a Korona szálló volt főpinczére, Győrön a Vagner-vendég főpinczéi állását vette át. Helyét Mező János foglalta el.

Zambó István, a Kis-celli mög. bizottság volt alnöke, Pápan a Herber-lei vendég főp. állását foglalta el.

Lencsé Desző, a szegedi mög. bizottság volt ügybörgő, ügybörgő kártsunk, Szabadkán a Nemzeti szállóban nyert éthordói állást.

Fücsök János, mint éthordó Szabadkán a Bárány szállóban foglalt állást.

Krisztian Alajos Nagy-Kikindán a Koss-féle szálló kavézhasban mint főpinczer foglalt állást.

Gratuláció. Nem hagyhatom czúzó nélkül, hogy a »Pinczer élet Londonban« című czikk igazságos és sikeres íróját, Kiss István urat ne gratuláljam. **Dreiszker Mihály.**

Jegezőkönyv. Felvételét 1898. augusztus 6-án tartott rendes választmányi gyűlésről.

Jelen voltak: Varsány Sándor elnök, Ringhofer József alnök, Dautlich Gyula penztárnok, Pócs Gyula ellenőr, Klein Adolf, Stróbl István, Schlederer János, Wolf Keresztély, Kántor Ferenc, Hafner Frigyes v. l., kimaradását Hafner Dezső igazolta. Gyűlés megnyitása után először felhívta az elnököt, hogy az »ügyrendű« felolvassa, ennek megvételét után felolvasott az eddigi befolyt tüsségi járulékok, valamint bemutatott a befizetési czék-könyvek, a választmányi elhatározza, hogy ezentúl, a mint az »ügyrendű«-ék van írva, az egész befolyt hat tüsségi járulékok egyezzerre küldessék be. Fizetési használt Hafner Frigyesnek és Braumernek adatott, az illetők kötelesek tíz nap alatt esedékes járulékaikat kiegyenlíteni.

Lőrincz Károly, Fodor János, Kosztola Imre tartózkodási helyük ismeretlen, felkeretik az igazgatóság, hogy ezeknek a hollétek a szaklapok révén tudakolja ki, hogy azután három fentieknek a választmányt a nyugdíjak megküldhesse. Böhm (Bemm) Lajos, Lass János és Basch Vilmos a nyugdíj-egyesületből való kilépésüket a választmány tudomásul veszi. Klein Adolf 1000 frtól, Haiglé István 1000 frtól és Salatta Gyula 700 frtól 500-ra való leengedését a választmány engedélyezi avval a megfogással, hogy hátraleghatóság tagjait díjakat tíz nap alatt megfizessék. Taggyűlési bizottsági agtak Ringhofer József, Kántor Ferenc és Hafner Frigyes lettek.

Fegyelmi bizottsági tagoknak választottak: Varsány Sándor, Wolf Keresztély, Haiglé István, Schlederer János és Ringhofer József. Bemm Lajos helyett az első póttag Plank Gusztáv berendeltetett.

A választmányi felkerit az igazgatóságot, hogy havonta 5 frtot utalványozzon a választmányi által megbízott pinczszedőnek, indokolta teszi ezen kiadást az a körülmény, hogy miskolconban a befizetés igen rendetlenül folyva, továbbá a gyűlések egybeválaszásokba kerülne.

A választmány a pinczeregylet indojában tartja ezentúl rendes üléseit, a hol egyetemes a választmányi iratoknak két hók ezen czéla rendelkezésére bocsátottak.

Végül felkeretik a jogtáncosur, hogy alapzabály könyvszéket és b. ny. küldessen.

Szombathely, 1898. aug. 6.
Poos Antal, *Varsány Sándor,*
ellenőr, elnök.

Klein Adolf, *Hafner Frigyes,*
elöljáró, elnök.

Vendég főpinczer átvétel. A miskolci vasuti vendég főp. az I. oszt. éterem volt főpinczére, szakosztályunk ezen egyik kiváló tagja, Kovács Ferenc veszi át. Ugyanott az I. oszt. étermi főp. állását a J. oszt. huzamosabb ideig volt főp., Nemeth István szaktársunk nyerte el. Uj vendég főpinczének tisztu szavából sok szerencsét.

A megörült pinczer. Molnár József családias pinczer, ki legutóbb a bábitási vasuti vendég főp. volt mint főpinczer alkalmazva, Szegeden hirtelen megörült.

Tünczvizsgálat a nyugdíj-alap javára. Tünczvizsgálat kártsunk a nyugdíj-alap javára f. hó 24-én mulatságot rendeztek, a melyre névze a következő meghívókat bocsátottak szék: *Meghívó.* A Tr-Teplici fűrdő helyen alkalmazott pinczerek az országos pinczer nyugdíj-alap javára gyűjtésem. 1898. augusztus hó 24-én a szertéremben zártkörű tünczvizsgálat rendeznek, melyre uraságod és becses családját tisztelettel meghívja a rendezés. Kezdeté 10 órákor. Belépődíj: személy-igegy 1 frt, család-igegy (1 ur 2 hölgy) 2 frt. Fejlesztések koszonettel elfogadtnak és hírülapig nyugtattnak.

Családi öröm. Nagy-Szombaton Wein-czettel János, mozgalmi ügyünk vezetője, az »Arany csillag-szálló« tulajdonosának kedves neje egy egészséges fiu gyermelet szült, mely öröndetes alkalomból az ottani pinczeri kar őszinte gratulációját nyilvánítja a szerett szülőknök.

Szálloda megnyitás. Miskolcon a Budapest városához czimzett szállókat a ma kor igényeinek megfelelően s újonnan berendezve. Pénzes József ur f. hó 18-án nyitotta meg, a mely mind esin és kényelem tekintetében, nemkülömben az étetek s italok jó minőségé s pontos és gyors kiszolgálása mellett a *biztonság* legteljesebb talalozó helye. Az itteni étermi főp. állást Leitghé György, előnyösen ismert főpinczer, míg a sörcsarmoki főp. állást Palst József szaktársunk foglalták el.

Vendég főpinczer megnyitás. Dalos József, a Nagy-Kikindai vasuti vendég főp. éven át volt éthordója, szeptember elsején hagyja el a

megszokott gazdát s helyét és nyitja meg Kecskeméten régebben tervezett vendég főp. A megérdemelt szerencse legyen kísérője ügybörgő kártsunknak.

Londoni hírek. *Pankovics Sándor* Folkestonba, (angolozs.) a Hotel Quodens' volt szobapinczer, f. hó 23-án Párisba utazott.

Freeress Eda, a Londoni Magyar Pinczer Kör volt elnöke, addig véget egy hétre Kingtonba utazott.

Kiss István szaktársunk, a »Gendver Hotel«-ben mint szobapinczer nyert állást.

Köböl József Hotel Gowadaysben mint étermi pinczer nyert állást.

Faktor Leóla a Hotel Bristolbe szobapinczeri állást foglalta.

Kömer Leóla mint szobapinczer állást nyert The Hydro Eszterházyban.

Kiegl István mint szobapinczer nyert állást Belgrave House, Penyb.

Nagy Sándor szaktárs állást nyert a Berkeley-szállóban.

Egy óra után. Az étermi vendég vizek kár, a mint a nagy kamazs borfú vesz is azonnal, poharat azonban nem vesz, (biztosan elegendő). A vendég innen-onnan egy óra elfeledte megöltöztö — nem a borfúit, ki a vizet vette, — hanem az éthordót lyképen s amolyan nyafogósan:

»Hát pinczer, migokt egy szokták ki szolgálni a vendéget? Vizek adnak, poharat meg nem? ...«

»Magok« ez a szó azonnal szegret üt az éthordó fejébe és a vendégtől illően megkérdezi:

»Tisztelt uram, szabad kérdeznem, hogy a vizek ki és mikor hozta?«

»Ezoból egy órával, az a másik nagy kamazs pinczer,« mondja a vendég az ép ott elhaladó borfúra mutatva.

Az éthordó pedig hók a borfú, hol meg a vendégre néz és szól végre mintegy nagy ámulással:

»Eh az, hogy poharat nem hozott, csak most vette észre egy óra után?«

A nagy kamazs borfú pedig már ekkor intézkedett a pohárról.

A szabadkai utból. A szegediek Szabadkára átmenetelen vonatkozva egy kis incidens jót közebe, a melyben a számszerint 10–12 kőről csak harmán voltak Szabadkán. E sajnálatos ténynek pedig tulajdonképen megállapított oka az volt, hogy a Rókuszai Szabadkára meió vonat a rendes időben indult és nem vár egy pár percet. Mert ugyanis, ha a l. lokomotív vár egy pár percnyi félórát, a Randvég J. elnök vezetésé alatt álló csapat, szám szerint 7 szaktárs nem maradt volna le a vonaton. Randvég elnök lapuk egy tudostójának — ki őt ez ügyben felkérte — oda nyilatkozott, hogy ő az azt magának soha se tudta volna megbecsülni, ha Toth Endre, a főnötte is lemaradt volna. Miután pedig azon biztos tudatban lehetett, hogy őt — a ki ilyen ügyeket 3-5-zer 7 helyett is képes elintézi — a vonat Szabadkára vitte, tudták csak lassanként lelkülden tulajdonosságukat S visszant a szabadkaiak is egy vélekedtek, a kiknek Nagy György 2-od penztárnok esetébe szoromtan a megvárhatatlanság tenni nem lehető historiat. Miután pedig a kölcsönös vonatkozási vélekedések így módon állnak, hogy főntöznek ottléte Szegedet meg Szabadkát is megnyugtatta s a bízalom csak millikilogrammmint se rendült meg, nem lehetetlen, hogy a legközelebb jövőben szegedi kártsaink bosszút állnak a Rókuszai Szabadkai vonaton, vagyis előkvetik azt a dolgot, hogy ók fognak inkább a vonatra várni, mintsem az rájuk.

Hajnalan hajnal előtt volt már az idő, mikor az ember ha fön van, hat borkozó állapotban van. A szegediek az állomásra akartak már kilúndulni, de a ók Akhaz batyának nem hagyott békét s egy kis törkölyre invitálta meg az indulókat. — »Oh, iszen azt meg iszunk!« — s miután Nagy György meg azt az ohajását is kifejezte — hogy a

szabadkai "Pesti város" szálló éppen úgy néz ki mind a szegedi "Európa." A túsingség megindult 2-os és 3-os sorrendben. Az utolsó képeztek Rubinger Kesz és Nagy György. Utóbbi — ilyen még nem látva — észreveszi a villamos kocsikat vezető s pozornál kifélesztett drótokat, a mely fölött Nagy Gy. nagyon mélyen elmélkedőva kérdi Rubingertől: — Ahnye kedves kollega ur a fö össze van ez a Szabadka drótozva, ugyan má minék az a sok drót.

— Hát kedves kollega ur, a mint látja ezek a bolondforma drótok a vasut föl jönnek és ezen az uton mennek a városon át. — Látom kedves kollega ur! — És ezek alatt szállal a villamos! — Oh azt má' nem látom kedves kollega ur (megjegyzendő, hogy nagy órákor meg a villamosok is aludtak).

Egyesületi mozgalom N.-Váradon.

Nagyváradi vendéglőseink között mozgalom indult meg egy szállodások, vendéglők, kávéosok és kormársok ipartársulata megalakítására, a melyre nézve a következő felhívást bocsátották ki:

Mélyen tisztelt kártárs ur!

Az emberiség fejlődését társulási hajlamának köszönheti.

Egyes fajok csak egyesült erővel voltak képesek nepeké és nemzetké tömörülni. Az ősszertartás teremtette meg a világon a társadalmat: a műveltség és fokozatos fejlődés meleg ágyát.

Tagadhatatlan tény, hogy az egyletek és társulatok mindig fokmérő voltak a multban és fokmérői most is egy-egy nemzet társadalmi fejlettségének. Innen indulnak ki azaz nemcsak eszmék és törekvések, melyek a közérdeket vannak hivatva szolgálni és a melyek irány szabnak az egyesek cselekvésének.

Az egyleti élet erőteljesen tapaszalták Magyarországon különösen három évtized óta abban is, hogy elterjedt az általános társadalmi hivatástól és speciális jellegét öltött.

A politika, közgazdasági, kulturális, jótékonyági és tisztán társadalmi célokon kívül a szakszerűség ápolását tűzte ki feladatát. Alig van foglalkozás, melynek művelői ne eszoporosultak volna közös érdekeik megvédésére és a szakszerűség fejlesztésére.

Ne menjünk kilőrködve, sőt ne lépünk át városunk határát se, mégis látni fogjuk, hogy a csizmadák, a hentesek, a pékek, a puzserék, a többi kispárosok, a kereskedők, gyárosok mind megalakították testületüket és elterelt azt, hogy midőn egyik vagy másik oldalról érdekeiket sérteni akarják, társulatuk nevében tiltakozhassanak az ellen, és az egyesek jogos aspirozást is olyan erővel képesek támogatni, melyről szemben nem lehet szemet hárítani és a melyről nem bírhat el senki sem kényékedve szerel; érték azt, hogy a közöttük felmerült vitás ügyekben nem itélkeznek oly egyének, a kik az ő iparigukat nem őrlik; érték azt, hogy a kontárok és jellemtelen szedőgömb nem csinálnak konkurrencziát a tisztességes, képzett és szorgalmas egyéneknek.

Egyedül a szállodások, vendéglők, kávéosok és kormársok azok, a kik eddig Nagyváradon nem tömörültek.

Pedig minden iparag a városban, melyvel szemben anyai méltánytalanságot követnének el, mint a miennkel. Külön rendezvények közé vagyunk sorozva, iparunkat nem gyakorolhatjuk úgy, a hogy akarjuk. Remélő felügyelet alatt tesszük és cselekszünk mindent és a nagy adóskor kívül még ezt a felügyeletet is külön meg kell fizetnünk: miért? Mert nincs faktorunk, a mely az egyesek tekintélyét megőrzi, az egyesek megbízhatóságát dokumentálja.

Ha közönlenség és alkalmazottaink között konfliktus támad, szaladunk az ipartársulathoz, vagy a bírósághoz, elér és egyik vagy másik fél igazságot kap ugyan, de perbeliség címén mindnyájk többet fizet, mint a mennyit a perelt özönk fizet.

Ha a szakminiszter, vagy a törvényhatóság a mi iparigunkról véleményét kéri, az adatak hatóság nem tudja ki mit informáltassa magát és így keletkeznek aztán olyan határozatok, a melyek miatt mi csak sinálódunk és nem vagyunk képesek a mindennapi kenyeren kívül többet szerelni veréjékes munkánk közben.

A mi üzletünkbe felgondolt tanulókkal szem történő senki és így kerülnék elő azok az individuumok, a kik — utbehetséget feltételezünk fogva és a szakszerűség hiánya miatt — főnékelnek annyit kesuszerűség öloznak és szaporítják azok számát, a kik iparigunkat csak tisztességtől fosztják meg a nagy közönség előtt.

A kártársak közül legelőbbnek akad úgy-bejára és mert anyagi helyzete nem engedi, jogtalanosan nekül védekezés és e miatt, mely ha legutastabb igazsága van is, elverik rajta a port és sok esetben még tonkre is jut egy-egy élet szeri miatt.

A mi legelőször többlet, az, hogy ha betegségre vagy nyomorba jut közülünk valaki, az egyesek ingarmára van atalva és kénytelen megelazni a társadalom legkeserűbb kenyereit...

Ezért akarjuk mi megalakítani Nagyváradon a "Szállodások, vendéglők, kávéosok és kormársok ipartársulatát", melynek hivatása lesz ezeket a mizériákat megszüntetni és meg vagyunk győződve, hogy melyek tisztelet kártárs ur szívesen közönnék áll és egyesült velünk a fentebb részletezett bajok orvoslására.

Ezenkívül társulatunk sürgös megalakítását célozzuk meg azért is, mert, mint tudni lehet, a legközelebbi országos kongresszusunk a debreczeni határozat alapján nálunk lesz megtartva és rendkívül nagy erővel vesereg, hogy mondjuk ki szívesen jelentene első sorban reánk, másodsorban városunkra nézve az, hogy a már minden színvonalon álló vidéki városban virágzó "Szállodások, vendéglők, kávéosok és kormársok társulata" Nagyváradon még nincsen és a kongresszusra önzöld hasonló egyeteket nem tudnók testületileg és így illő módon előfogadni.

Tisztelettel kérjük, szíveskedjék tehát fontos ügyünk iránti szert bízottsággal felküldeni és a folyó hó 17-én, szerdán délután 3 órakor, a "Zöldiák" kis termében tartandó alakuló ülésen ökvetlenül megjelenni.

Hazafias kártársi áldóváltat

Nagyváradon, a "Szállodások, vendéglők, kávéosok és kormársok ipartársulatát" megalakító végreható bizottságunk 1898. aug. hó 10-én tartott üléseiből.

A végreható bizottság.

Bajos dolgok.

Saját ügyekben.

E felirattal jelent meg folyó évi július 15-én egy közlemény az "A Vendéglők"-ben, melynek szerkesztő-tulajdonosa Wagner József 70 éves korában vezeklere, vedlőre határozta el magát. Nem hiszem, hogy akadna ember áldott e szép hazában, a kinek boldogságához semmi más nem hiányoznék, csak az, hogy valami uton-módon meg tudja, hogy Wagner József kicsoda, micsoda, mert kitűnő biográfusokk Szinyineyek "A magyar irok élete" című művében hába kuta utána. A "saját ügyekben" című közlemény szerint Wagner kiszolgált Bachuszár és figuráns, a ki 1852. óta eszi a magyar kenyeret, de még eddig melleslegség álolnak tartotta, hogy a magyar nyelvet elsajátítsa s ennek daczára mégis magyar közlőnyt szerkeszt (!!) Igazán meglepő, hogy az államrendörök és a női zenekarokból szigorú büntetés terhe alatt kiltöltta a figuránsokat, a kik a bejelentett közlőny szerkesztők között nem tart reájuk razzit. Pedig az iró becsület és tisztesség is valami, a mi az ilyenek uton-utólen lábbal tapodnak s szentes kézzel bele nyulnak a legmagasabb ügyekbe. mitől még a valamire való utczarsáki kofa is örökdedik, csak Wagner nem, csak neki van erre patenta. De hát azért sógor.

Sógor voltát legjobban jellemzi az a körülmeny, hogy meg a zsenge nyugdíjgyűjlesztélt aláalásól és fejlődéséről is csak szerződésileg biztosított ősszeg ellenében tájékoztatja az érdeklődő közönséget — a sógor. Személyre tette megjegyzéseire vonatkozó csak annyit jegyeztek meg, hogy ha pék is lettem volna, (a mi ugyan soha sem voltam) azt sem szegyelhetnem, mert akkor sem Wagner módjan, a ki csekély díjért mással csináltatta meg a lapját elejétől végig s maga vagy zsebre a hasznót, szóval szellemi rabzolga kereskedés ez, — hanem munkámmal szerzetem volna meg a napi kenyermert. Akkor sem állottam volna olyan felügyelet alatt mint ő, a ki 70 éves ven fejevel nem valami hátul gombólos rossz gyerekek engedélyt kenvelen kérni, ha valamit tenni akar s munkija (?) is csak akkor láthat nyomdáfestéket, ha a jövőrezt aggódo, jószágos, könyörölteset gyámja (káves ipartestület) erre vagy a beleegyezést megadja, — hanem mint költésesség- és tisztességtudo magyar ember szorgalmammal vitam volna ki felebbvalóm szeretett. Tehát a testület bizalmával, melyet csak meghunyászkodás s iró (?) onerzet árán képes megtartani, kir dicséleteim. Mert az igazam nem kóser dog, hogy a "Pester Lloyd"-nak 21 éven át a "legkülönlebb hataskörökben" működtem, most meg a maga lapjánál gondokosk áll kerül. Ha nem tudám, hogy ott tördelő volt, kénytelen volnék azt hínni, hogy szerkesztőség legény, markatonyos vagy kapus, igazán különféle hataskörökbe töltötte be. Arra dicsékedő panaszára, hogy most már 50%-ert nem engedem át neki hirdetéseimet, csak a vizgatásó szavam van, hogy régi hirdetem közül egy-kettő ügy is nála maradt, hát ne sirjon.

Becses hazafiságot és érdemcit nem én, hanem is annyira a polgármester, hanem jobban mondva egy szegedi kávéos a Louis François-nal tavaly telt tanulmánylatogatósnem annyira "hizelgő szavak"-kal, mint inkább majdnem csatánó módon tüntette ki. Az udvarias Gerlóczy, udvarias szavaiból tökélt kövacsólni talán nem egészen helyén való dog.

Legyen róla megjegyzendő az igen tisztelet ujj magyár, (mehogy újra haláltánságú vadoljon, eme szánvátozásának indokát ellhanglato, hogy én leszek az első, a ki meghajlok előte, ha a megkezdett vezeklést és vedlét szerencsésen be is fejezi s tenyleg azza lesz, a minék igérekézt és fogadkozott. S igaz lesz az, a mit megígért, hogy szavaikt idezzem: "lapom kezdettől fogva végig a legutastabb magyár nyelven és hazafias szellemenben van megírva." Ez ugyan eddig még nem sikerült neki, mert eddigie meg mindig magyár szavakkal nemettől ir, illetve iratott.

Hogy ez így van, elég a lapunkon csak az állandó részét elolvassni, hogy a magyar ember fejcsóválva ezt mondja: sógor, biz ez magyár sógoral van mondva. Mert az ilyen magyarság: "A Vendéglők" (című) X. Y. egylet vagy társulat létezik itt meg ott, csak sógor magyarság.

Ép azért sógor, sógor vagy az a fejede, mert megtalál jónni az eszed és akkor megbárod, a mit tetted, mely ven fejejl magyár hopolgárnak felesküdél; ha ezt az egyet talán nem is, de már azt minden bizonytalan, hogy csak figuráns magyar szerkesztőnek szlettél!

Eleg.

Haz: György

"E közlemény a "Vendéglők Lapja" t. lap tarsunktól vettük át s általuk itt korre-ma-ra ki-írtas, hogy tisztelet ólvasónk minjában is esak ugyan meggyőződésnek arról, hogy az a kenyérgyűjtésről messzi hátdi lap. "A Vendéglők" sajtóvetéi ússze, de-utóbbi számbanban, melyet *Minden Tamás* a Svabóigaz címmed tuntelek ki), a melyet talpnyalásáért a nyugdí-intézet kiküldéséi úgy intéző megtekték hivatalosan, a hazonszékes s a magyar seelmet gyűlölő nyavalyosok betegeskedésben annyira bent lárdák, hogy abból azt kigyógyítani szinte lehetetlen. De miután mi *lehetőségünk* nem ismerünk, erősen fel-

tekint azt, hogy e deliriumban szenvedő vagy kigyógyultjuk, vagy a pokloba verjük (pusztuljon, ha nem magyar) e kedves álfalhoz.

A körülmények — s a romjos kispáldán, mivel azáltal szerint avel, takaradják magát — fejtémben véve, e előtt megfogadtam nem egy könyvnek látszik. Ámde azért a gúszai erővel — melyből mi a csupa névadó ezék megvalósítását indultunk — ezt a kis nehézséget is le fogjuk tudni győzni. És ezen gúszáimunk sziere annál is biztosabb, miután tudjuk, hogy a „Vendéglők Lapja” s t. szakbörökben komolyabban elemeinek színtén nem kedves a tudat, hogy a nyugdíjteljesítésben csak az Csaky családja módra országossáknak érezhet hódolati önkéntes lapok. By általunkkel szemben tehát utóvígó is csak meg kell semmisülni, csak a minden hazafias és némes ügyedlog ellen agítáló *semmi* nem lépnap. Szék.

A botos legény főpinczér.

A nagy közönség „Társadalmi és pinczérész” című folyó közleményükben többször volt már megemlítve íly megőrtött esetek, mint a milyenkör szónak alábbi — egy kartársuk által beklédült — sorának. Itt is egy oly *kartársukról* van szó, a ki a címőrebeszélés ládák mellől át lépett a pinczérésébe, s most szakzserképet mellett ő a legminta-példányja a nem szakbörözött főpinczéréinknek. Hogy mennyire siettetünk kell az O. P. E. megvalósítását, mint egy tanúbizonyítással szolgál a következő eset is:

T. Szerkesztő ur!

Mint az O. P. E. eszmájének egyik öszinte híve azzal a szándékkal jöttem ide új izületembe, hogy majd az itteni kartársakat mint lehetséges lesz az ügynek meggyernyi s felvilágosított öket, hogy mi van készülőben. De mert az izületen kívül, hova én jöttem, csakis kisebb korcsma félék vannak, melyekben pinczérék nem alkalmaztatnak, szándékomban sikertelen maradt. De azért a velem egy izületbe levő főpinczérét mégis megkísérlettem s miután előbb hosszabban kifejtettem neki a lélesten tartozó O. P. E.-t, s annak üdvös hasznát mi az esetben a pinczérésére vár, felszóltam, hogy az ügyet pártolással vege legyen az eszmének híve s támogatasa ennek küzdőjét, az „Ujkor-t. No erre aztán az en szép kerelő számvaira olyan egy sértő feleletet kaptam, a melyet csakis egy legostobább rúcz — a fájunk — adhat. „Az csak boldonság, nekem pedig boldonságra nincs kedvöl való pénzem” mondta a két év előtt még buta botos segéd. Most persze már főpinczér, de mit hisz nál, ha bátuságát nem hagyta a kreiseréből. De ennek meg különben ez az esete van.

Ezültek két évvel Rumán Klein Adolf szállodás szakukból főpinczérnek nem karván, rigtőnösen feloldogott valami *Duesán* nevű botoslegény, kinek is 100 ft óvadéka valója volt. És a főnök Klein, ugy látszik, valamin az a főpinczér is, nem esadotuk egymásban, mert a két év óta folyton boldogultak egymást. De hát ez — miután ebbe mind a kettő csak javát látja — cseppent sem esdalatla méltó. A két botos legény, a mit csak főnöke s asszonya özi, minden teljesít s viszont ők is jó szemmel nézik az ő piszkosságait, miket a mellette levőkel szemben elkövet. O ugyanis azt a borra váltó, melyet az érkező vendég az én részemre hagy, szépen beszipri és teszi a maga szébébe. Persze az ember minden asztalán s folyton ott nem állhat. De az még mind nem vola oly boszontó, mint az, hogy ő a rém éleszmarlása bizott ömibuszpénzeket is beszedte, vagyis egyszerűen elkiskasztotta. Természetes, hogy amegy vasvármegyében lehoradt a teljes megvetésre méltó aljas ember, a ki már ilyen módon tudja isten, hogy hány szegény kartársam — kik tanulók e szakmát — lopott s kirosított még és fog még megkísztatani.

Telhitovam már csak ennőfölye is összes kartársaim, a kik magukban igazi pinczér vezet éreznek, hogy az ily semhihazák ellen s ezek megsemmisítésére „Egyesüljünk” de minél előbb.

Ruma, 1838. július hó 29.

Gmell Lajos.

Apró históriák. Retorták.

Engel Lipót Szekelen, a Lloyd-kávéh. főp., így adta előt ezeket:

Tavaszszal szánte itt voltam, mint másodfok, honnan is kilépvén, iteni Kohn nevű főnökkel Czegledről a Budapestszálló áthordói állását ajánlta, melyet el is fogadtam. De az izületben betegségem miatt nem sokáig maradtam, egy hónap múlva már ismét itthon Szokolon voltam s felküdtem több napokig, mint súlyos beteg. Ez időtartánon történt, hogy Kohn ügyököt elment volt főnököm, a Lloyd kávéshoz, kitől még mi kis pénzbeli járandóságom volt (megegyeztem, Kohn 3 frtmal adós volt, melyet még izületbeltemért kért kölcsön) és ezt nevémben s tudom nélkül 3 frtot kért. Ezek után pedig előf hozzám és ezt mondja:

T. Engel barátom, főnökötől 3 frtot ön részére kérem, 3 frtot önnek tartoztam, tehát a czegledí izület *keült!*

Még csak az volt szép Kohn úrtól, hogy megmondta. (Szék.)

Nagy Mihály, kinek neve a szegedi kartársak előtt is ismeretes s ki nem régen huzamos ideig itt a Tisza-szállóban működött, a következők beszélte, mely vele csak a multkorokban történt:

Miskolczon voltam a tavaszszal, hol is a Korona-szállóból Gelman ügyök ajánlatára kitéptem, a ki ajánlott egy jó pinczér állást *Lahó-fürdőre*, melyért előre 15 frton honorát kért. Elfogadtam. De ezen közben, míg az izület kellett volna átvenni, előbbekantik egy főpinczérét állásra pályázó — kit tavaly szánt szemmel láttam Budapestben orási kékfekt árulni — ki is a 15 frt honora helvett 20 frtot kért az ügyöknek. Persze az őt frtot előbbtelé sutyromban az izületre — melyre én vártam — ő kaptsa s a szakbörözött pinczér ily módon a nyeregből ki lett írva.

És ezen eseten most Nagy szakbörözött Czeglednek elméldedik, miután is ő ott van izületbe.

A hátú kitesnyit meggradult árdekes.

Pécsről a következő — érdekes, nem is árdeles, mint furcsa, vagy nem ís furcsa, mint inkább — szegénytelen dolgról értesítenek bennünket:

T. szerkesztő ur!

Megint a Royal kávéház és kávészőlő szőlő a nótá. Napokban ugyanis Berger, Royal kavés felmondott a főpinczérnek. A M. n. n. azon bízseben, hogy a kasszirívvel tárgyalgott. A M. főpinczérnek azonban megadtam az indokot, midőn ez őt e felől kérdőre vontja: sőt rendőrökkel fenyegette. Dejszen ez alkalommal alaposan megjárta, mert hogy erre még több oka legyen. A M. főpinczér egyszerűen hátulba rugdatta (tudósított ugyan máséket monda ezt). No de ezzel aztán csakugyan elszaladt a rendőrökhoz, a honnan a főkapitány meg is jelent vagy félrucazt rendőrel. Mire aztán a többi pinczér, névszerint Gregoris Gvula reg számló, Tóth Zsigmond és Nagy Ferenc megtámadták a szolgálatot. A vendégek meg érkeztek egyre-másra és nem volt senki, a ki kiszolgáljon. Berger végre is kénytelen volt a kávék legényt belebujtatni saját frakkjába, hogy a vendégek ki legyenek élégítve. Azután pedig rendőrkapitányi beavatkozással kényszerítte a pinczérket a 3 naci felmondás betartására.

Nyilt tehát Pécsert Bergemnek a kasszirívvel belső viszonya s így félkényeségből kiindulva, meg van tiltva a személyzetnek a kasszirívvel tárgyalás s viszont a kasszirívnek a vendégekkel. Kérdem most t. szerkesztő ur, melyik főpinczérnek legyven most bizalma az ilyen főnökhoz? Íly körülmények közt úgy hiszem, hogy bármelyik főpinczér is kockáztatja a pénzt.

Megjegyzem mellesleg, hogy havi 20

frt fizetés mellett a főpinczérnek 80—100 frt kiadása van.

A pécsi mozd. bizottság nevében kartársi tiszteltetel
Lakatos Miklós,
alnök.

Mit jegyezzünk meg milderre, ki megjegyezésünk lehet egy olyan ember tisztességellen eljárásán, a ki már erkölcsleg úgy is megbélyegezett. Megbélyegezte ő maga magát. Mert, — de emlékezzünk csak vissza a tavaszra, a midőn Sipos Józsi, a pécsi mozd. bizottság nevében az egy pécsi naplónak nyilvánosság hazugnak nyilatkozta s a mely hazug nevet szepn magára hagyott száradni Berger. Érhető tehát az az ellenszenv, a melylyel a pécsi pinczér kar ellen viseltetik. (Üzletben ugyanis megiltva van, hogy pinczér vendégek kiszolgáltságának.) Azert is banksó ő csak a pinczérökkel ugy, hogy azoknak hirtelen felmond és mindjárt a rendőrséggel (ehhez, mégis csak egy kis impertinencia szükséges), fenyegeti őket, viszont osztók ők is akként tesznek tisztelt őt vele. Hatulba rugdalkák; tisztelt környezeti őt, erről szó sincs s akként óhajtatik őt látni, mint a varga inas a háta közepén a botot.

Telhat a tisztelt megadás egymás részéről s az esetleges differenciák kiegyenlítése... Nem egész egyforma főnök ur!

A ki a saját nemzeti színeit gázolja. A szabadiak utóli szijs, egy kis bajos historaija így is került ki. Nem kevesebb történt ugyanis, minthogy egy fiatal kartárs a mult hetekben egy-két félórásra teljesen megbolondult. Mondják ezt pedig így: Málts István nevezetű, szabapinczér volt a szabadiak Barányban, s a kinek néha kicsinynt inni szeretése lenni kívül az a győfithatlan buja van, hogy roppant gógos és pöffeszkedő — már mint a felvilágosított elmaradtak. Mint ilyen egy valóságos lsten átok volt az asztaltársaságon, hol ugyanis ha nem jelent meg s nem végzete rendszeren teendők (titkár volt előben) s ezért megórták a szabályok szerint, ő annál inkább kezdte pöffeszkesedést. Mit neki egy mozd. biz. elnök meg határozat, nem szab irányt, hogy mint tegeyen. Történt egyszer, hogy az A. T. tagjai közül kizárta az illetőt. O azonban ennek dacára egy jóvő összejövetelen, már végelelt, mégis megjelent. Azt hittek, hogy előbb hibán akarja menteni. Csodálják. Az a tudatlanságához illő elbeszélés, hogy ő érte az ennyi, meg annyit. Miután pedig a hivataln s amugy is jó befolyalított azt elkezdte kiutasítani, neki meg felebb állt. Annnyira vitte, hogy végül többek szeme előtt a magyar nemzet színeivel ellátott A. T. jelvényt összetiporta.

És mit tetek, akik ezt látták?

Mit tetettek egy ostobaságban fatikus és totaliter részeg emberrel.

Az O. P. E. szabadiak mozd. bizottsága csak arra kéri az igaz magyar vért s érzesi kartársait, hogy az ily nemzete színeit s nyelvéit megóvással szemben járjanak el úgy, amint az ilyenekkel eljárni szokás, vagyis elkerülni őt messzire.

Czigány hordár pinczér, vagy pinczér gyártás.

Mondja aztán még valaki, hogy az ügyökök nem gyártják a pinczérket. Azonnal halálós vétket követ el. Ime, itt van egy eszet, a mely beszédes esküszik az ügyökön hazugságnak.

F. év augusztus hó 14-én történt, hogy Nyiregyházián a Korona-szálló főpinczér a debreczeni Glück és Elsner czeglét kert egy csapost és két borlított. Rögvest a következő válasz érkezett:

A két személyzet már az uton van.

Elsner.

És csakugyan, a delatáni vonatnál már meg is érkeztek, nagy parásdásan, rozsákkal a gomblyuktaiban. Így léptek ők be a nagy étterembe, a hol meglátják az ott járó-kelő

tulajdonost, kit persze nem ismertek s tudták, hogy ki.

Az ügyességben jártasabb és bátrabb hozzájárul és megkérdezi:
— Hol a főpinczer?

A tulajdonos tudakolja, hogy miért kérdezik.

— Hát mi pinczerek volnánk s vagyunk külvide ide Glücktől, mondja az ügyességben jártasabb.

A tulajdonos azonban e közben elámult, miután a »pinczer volnák«-ban felismerte a debreczeni egyik czigány banda »hordár«-ját.

Majd fölháborodottan szól:

— Na, hát ilyen személyzetet küld az a Glück és Elsner czég! Sajnáom, de cigány hordárt nem engedek az üzletemben pinczereknek.

Ezzel kivette zsebéből az utifülszögére valót s midőn azt átadta a cigány hordár pinczermek, erősen a lelkére kötötte, hogy máskor ne hagyja a fakedel a bandát.

Mindazon által efelelte megízéni a czégnak, hogy máskor a banda mellől ne csalogassák el a hordárokat.

Az ügy érdekében. Zala-Egerszegen történt, hogy v. útkarunk ott járt az O.P.E. m. bizotts. megalakítása ügyében. D. főpinczer, ki valami ügynök atyafia vagy megbízottja, Hegyháti S.-nak kijelente, hogy Z.-Egerszegen ő a legregibb főpinczer, s mint ilyen mondhatja, hogy az ügy érdekében innen csak hordár szépen tovább sátorfáját, mert itt mi sem végezheto. Am ekkor föláll S. . . . t főpinczer, ki D. szavaira kinyilatkozta, hogy a legregibb főpinczer Zala-Egerszegen ő s mint ilyen kéri Hegyháti S. szőlőre ne hallgasson, s a ki a jó ügyben velük nem akar tartani, az maradjon magának. Hegyháti S. — miután az ügynök atyafia D. főpinczerrel ült egy asztalnál — természetesen azonnal felkelt az asztaltól, a mit egy jó magyar képtü fiakeres (ki H. S.-t a régi

jó korból ismerte s tért oda be látására) látva, azonnal az asztalhoz lépett, haragos szemekkel és karokkal. És bizony ha erővel le nem tudják beszélni e látható szándékáról, hát a D. főpinczert, az ügynök atyafiát alaposan elagyavágja a jó magyar képtü fiakeres az ügy érdekében.

TÁROGATÓ.

Kakas ülön.

*Nem volt a csuathán
Hely imor sehol,
Egy utas magába:
Ország és pokol! . . .
Megfizettem ezt a csudulót
S nincs hely . . . — nagyszerű! —
Dárcnyágitól tovább.*

*S míg így magában
Egyre morogott,
Hól a kondaktor
Félkezni szokott:
Oda volt élelten szemét,
Hah! — szél koczogva —
„Azt a mindent!”.*

*Hól a kondaktor
Félkezni szokott,
Út senkiktől
Nem hibogott
Utaz és boldogan szitt szieart . . .
S jéle ekkor egy —
Út haragytal tart.*

*Ezen úr nagyon
Meg haragudott,
Hogy egy ülő hely
Neki nem jutott.
S hogy a kakas ülőre tekint
Hah! a vad harag —
Elfojja megint.*

S kiált: „rongyházi

Magu üldögél!

Mig az utasnak

Nincsen áll hely!

Adjom helyet azt az üngyalót! . . .

S az ott fenn nevet

És fogja mindkét oldalát! . . .

Kis kúrtós.

Szerkesztői üzenetek.

Matajecz Azon dolgoknak nincs más eljárás módja, mint mi azt már Onnek megírtuk. A fop. urak kérségsen fel, hogy annyi példányt vegyennek alá, mint ahány kártárs tartozik hatáskörébe. Ez a most a leg-egyszerűbb s az ügyek igazai hivatásosan nem fog ez adól kibúvót keresni.

N. N. Az Ön nyilatkozata honora örvadók, téll, nyári szerezése, ügynökostól és mindenesütl — egy önzetlen pillanatban a papirkosáiba esett. Üdvögre is érse meg, hogy ez a lap nem az ügynökök, hanem a pinczérsg s az ügynök kiált. Hogy pedig Ön pinczér kérege egy ügynöknek lett uszálthorodója, ezt ne nekünk, hanem a fülvegyi Jánosnak aja tudomására.

Bem R. L. Egy kis türelmet, mert e pár nap alatt ugyancsak nem volt még egy percz időnk is.

P S. Megy.

Frenzeiz, London. Egy nagy ember érkezik oda. Előzetni minden pillanatban lehet. Meg éjjel is, ha a posta urak font vannak. Levél meg a korbe. Fogadjia a kedves hirhez szives gratulációkat.

Czidiik I. Ottan figyelem! S mindent csak a leg-szentebb ügyért! Üdvözlünk!

Hj. Czidiik I. Levél meg. **Guth I.** Levél érkezik. **Maas-Kovácsits.** Küldtik. **Tabán, Meut,** de nem jött. **Lengyel M.** Mindkétó meg. **Levél is. Gódör Gy.** Jelvény-nemokira ott van. **Vadász J.** Vátsae nem jött. **Weber K. E.-Újvár.** Levél meg. **Göndöcs F.** Posta már viszi. **Dreiszerk.** Tehát csakugyan! . . . Levél meg. Intézkedünk. Üdvözlünk mindközönségesen!! . . .

Staffner **Sebestyén**
első alföldi vésnöki müterme
Szeged, iskola-utcza 9. szám.

Ajánlja magát mindennemű vésnöki munkák legszebb és leg-olcsóbb kivételére, u. m.: **monogrammok evőeszközökre, feherneműk bélyegzése szállodák részére kitorülhetlen jelző tintával, gyagyanta-bélyegzők, kivagott ezüst monogrammok szivartárczákra.**

A tek. szegedi
Pinczer-Asztaltársaság
jelvényeinek

szállítója, nemzeti
szinben
zománczozva.

Valódi szegedi házilag készült

I. rendű tojásos tarhonya

a legjutányosabban kapható

Fürtös J. és Társa

tarhonya készítő telepen

Szeged, Vitéz-utcza 22. szám.

Kerestetnek.

Tisztelettel felkéretnek mindazok, a kik Kaszás Lajos, Sall Ambrus és Forgáts József pinczer urak hollétérl tudomásul bírnak, hogy ezt lapunk szerkesztőségével egy levelező lapon tudatni sziveskedjenek. A kiadás megterítetik. Czím: „Ujkor” Szeged.

SCHWARZ MIKSA

URI ÉS NŐI CZIPÉSZ

Szeged, Kölcsey-u. 12.

Ajánlja a t. szál-
lodai, kávéházi és
vendéglőri uri és női

alkalmazottaknak
a legjobb anyag-
bóli lábbelijét.

A t. pinczer urak által Szegeden legjobbnak elismert
lábbeliek szállítója.

Érzékeny lábakra különös gond fordítatik.

Egész éjjel nyitva!

Egy legnagyobb vasuti forgalommal bíró dunántúli megyei székhely városban, egy a legnagyobb elegancziával s mai kornak megfelelően berendezett **kávéház**, melyet a legelőkelőbb közönség látogat, előtte vilamos megállóhely, családi viszonyok miatt azonnal eladó.

Minden további értesítést lapunk kiadóhivatala nyújt.